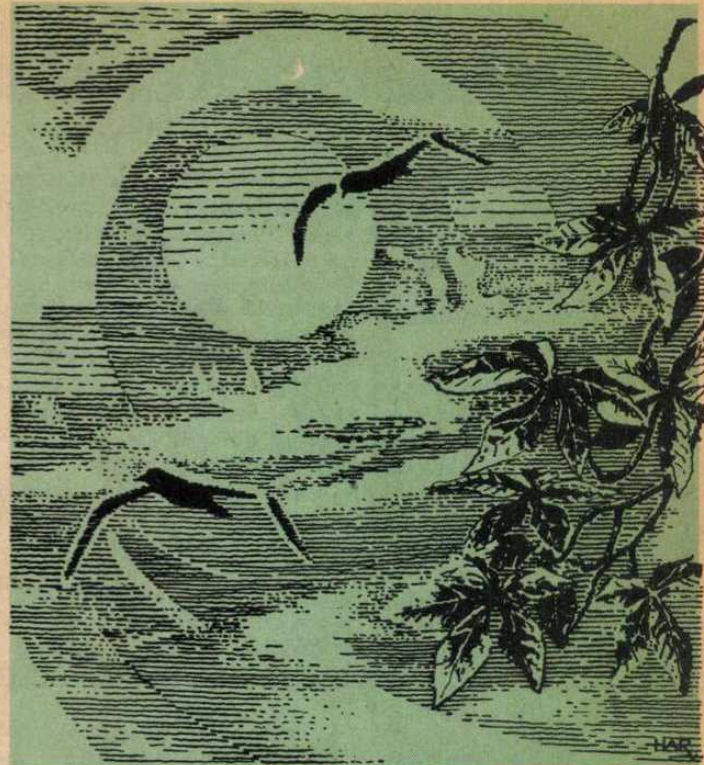

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXI. ÉVFOLYAM
1986. JÚLIUS
7. SZÁM
ÁRA: 2 FORINT

Biztató, de nem teljesen kielégítő fejlesztés

A központi vezetőség megvitatta a posta VII. ötéves tervét

A VI. ötéves terv teljesítésével, eredményeivel, gondoljaival a XII. kongresszus írásos anyaga, a beszámoló részletesen foglalkoztak. Ezért most csak egy rövid összevont értékelést adunk.

Az ország gazdasági helyzetének kedvezőtlen alakulása, a szabályozórendszer többszöri módosítása a postát is kedvezőtlenül érintette. A fejlesztéshez kapott költségvetési támogatás mintegy 40 százalékkal kevesebb volt a tervezettnél. Ezt csak részben pótolta a saját forrásnak a tervezetthez viszonyított növekedése. A tervben szereplő fejlesztési forrást így

csak a kritikus helyzetben levő távbeszélő-szolgálat kapta meg úgy, hogy a többi szolgálati ágatól a forrásokat átcsoportosították.

A változó feltételek mellett — a tarifaemelés, a szabályozásban kapott preferenciák, nem kis mértékben a belső erőfeszítések, hatékonyabb gazdálkodás eredményeként — a népgazdasági átlaghoz képest javult a posta gazdasági helyzete. Ez azonban nem tette lehetővé a különböző területeken mutatók elmaradások felszámolását, a rekonstrukció végrehajtását, a szolgáltatások színvonalának jelentős emelését.

közlés, s ezen belül is elsősorban a telefon ma közüggé vált hazánkban. Számítatlan magas szintű fórum foglalkozott a kérdéskörrel, és soha ilyen részletességgel és mélységgel a népgazdasági tervtörvény nem fogalmazott meg követelményeket a területtel szemben, mint most.

Eszerint:

- a hírközlésben a fő feladat a távközlési hálózat gyors ütemű rekonstrukciója és fejlesztése. Javuljon a távközlési szolgáltatások üzembiztonsága, fokozódjon a meglévő távközlési rendszerek forgalomlebonylító képessége! Fel kell készülni a növekvő adatátviteli szükségletek kielégítésére.

- A távbeszélő-hálózat bővítése mindenekelőtt a települések közötti hírközlési kapcsolatok kiépítését szolgálja, a távbeszélő-állomások száma legalább 220 ezerrel bővüljön! Törekedni kell az ennél gyorsabb ütemű fejlődést is elősegítő műszaki és gazdasági feltételek kialakítására.

- Fejleszteni kell a rádió- és a televízióműsor-sugárzás műszaki feltételeit. Csökkenteni kell a rádió és televízió országos műsorainak vételi lehetőségeiben meglévő különbségeket.

A távközlési fejlesztés részprogramja annak a központi gazdaságfejlesztési programnak, amely az elektronika társadalmi és gazdasági alkalmazásának elterjesztésére hivatott. A program célja kimondja:

A távközlés fejlesztésében elsőrendű feladat az alaphálózat és a távbeszélőközpontok rekonstrukciója, valamint a vidéki központok gyorsított ütemű automatizálása révén a szolgáltatások minőségének javítása, az adatátviteli szolgáltatások mennyiségi bővítése és új szolgáltatások kísérleti bevezetése, valamint a beszélőhelyek számának — az igényekhez képest kisebb ütemű — fejlesztése. A távközlés fejlesztésének ágazatközi részprogramja tekintetben törekedni kell a fejlesztés lényeges meggyorsítására.

területeken a posta a fejlesztéseket azon a szinten tervezi, amely feltétlenül szükséges ahhoz, hogy ezeknél a szolgáltatásoknál súlyos színvonalbeli

aránytalanság és színvonalromlás ne következzen be. Ennél többet igényel a dolgozók és a többi szolgáltatás érdeke is.

Bővülő és új szolgáltatások

Postaszolgálat

Alapcél a növekvő forgalom ellátása, a közönségsszolgálat érezhető javítása, a kor követelményeihez közelítő műszaki és szolgáltatási színvonal elérése. E célból folytatódik a góccüzemi hálózat kiépítése. Befejeződik Székesfehérvár, Szolnok és Budapest főgócokban a levélfeldolgozás automatizálása, illetve a hírlapfeldolgozás gépesítése. A hivatalrekonstrukciós program keretében 21 nagyhivatal és 390 kishivatal készül el. Továbbra az árusítási hírlapterjesztés kap nagyobb hangsúlyt. Mintegy 2000 kezelési kisgépet szerez be a posta.

E célok megvalósításával a postaszolgálaton belül javulnak a munkakörülmények, a gépesítéssel csökkenthető a nehéz fizikai munka. Mindez javítja a postai munkaerő-fellevő és -megtartó képességét.

Az évtizedek során fokozottan leromlott épületállomány forgalmi és műszaki hibáit, hiányosságait célszerű lenne a tervidőszakban felszámolni. Ezért javasolta a központi vezetőség a postahivatali hálózat rekonstrukciójának ütemét meggyorsítani, az erre előirányzott forrást növelni.

A postai szállítási feladatok jobb ellátását segítik a forgalmi telephelyek fejlesztésével. Befejeződik Debrecen Szállítási Üzem beruházása, megépül Veszprém, Zalaegerszeg, Nagykanizsa telephely.

A kezelésgépesítéssel, számítógépes fellevőgépek üzembe helyezésével a postahivatali belső ügyviteli feladatok egyszerűsíthetők, gyorsíthatók. A postaszolgálat céljainak megvalósulása csökkenti az átfutási időt, és előfeltétele az egyenletes és megbízható szolgáltatásnak.

Műsorszóró szolgálat

A fejlesztés fő célja: minden egyes program jó minőségben, az ország egész területén vehető legyen. A műsorellátás kiterjesztésére részben az adóhálózatot bővítik, részben új műszaki lehetőségeket (kábelteleví-

zió, műholdas tévé) használnak fel. Új szolgáltatásokat is bevezetnek, elsősorban a meglévő hálózatok többszörös kihasználása révén.

A legfőbb célok

- Az egyre inkább sürgető rekonstrukció, illetve a vételi lehetőség javításához új adóállomások létesítése,

- a fenntartás, üzemeltetés fejlesztése, ehhez a feltételek fokozatos megteremtése,

- a frekvenciagazdálkodáshoz szükséges eszközök fejlesztése, rekonstrukciója.

Ennek keretében a rádióműsor-szórásnál befejeződik a marcali középhullámú adóállomás építése, a Petőfi-műsor sugárzására Szolnok rekonstrukciója (egy 1000 kW-os adó), Pécsen pedig új 20 kW-os középhullámú állomás épül. A külföldre irányuló rövidhullámú műsorszórás feltételeinek javítására folytatódik a rekonstrukció Diósdon és Székesfehérváron. Megkezdődik a CCIR szabványú urh-műsorszórás (87,5 — 108 MHz) először Budapesten, majd Kabhegyen, Sopronban, Csávozyon, Debrecenben, illetve Szegeden. Ezek az adók a Kossuth sztereo, illetve a körzeti stúdiók műsorát fogják sugározni.

Bővül (és ezzel a tervek szerint be is fejeződik) a tévé 1. műsorának gerinchálózata, a vasvári (hegyhátsági) állomás üzembe helyezésével. Rekonstrukció lesz Kabhegyen, Szentén, Kékesen, Komádiban és Pécsen.

A tv 2. műsorának gerinchálózata az alábbi adókkal bővül: Nagykanizsa, Vasvár, Gerecse, Békéscsaba, Csengőd. Folytatódik az átjátszóadók telepítése a gerinchálózattal el nem látott településeken: az első műsorhoz 15, a másodikhoz 22 darab.

Új szolgáltatások jelennek meg:

- Tv-műsorvevő (földi és műholdas) és szétosztó rendszer létesül a fővárosban, amely a szállódák részére szolgáltat műsorokat,

- országos közlekedési információ és személyhívó rendszer létesül,

(Folytatás a 3. oldalon.)

Forráscsökkentés — elmaradt fejlesztés

A távbeszélő-szolgálatra az erőfeszítések ellenére a tervidőszak végén is a mennyiségi igények kielégítetlensége és az alacsony műszaki színvonal jellemző. A távközlési eszközök működőképességének romlását nem sikerült megállítani, a szolgáltatás minősége több területen (Budapesten, némelyik vidéki nagyvárosban és az ország néhány jelentős területi egységén) kritikussá vált, a nemzetközi elmaradás fokozódott.

A forráselvonás, illetve átcsoportosítás legnagyobb mértékben a műsorszóró-, valamint a táviró- és adatátviteli szolgálatot érintette, de jelentős volt a postaszolgálati beruházások csökkenése is. E szolgáltatások fejlődése jelentősen elmaradt a tervtől, a belső infrastruktúra nem felel meg a szolgáltatásokkal szemben támasztott mai igényeknek sem.

Nem javult a posta munkaerőhelyzete, annak ellenére, hogy a szociális ellátás elért jó színvonalat sikerült megtartani, helyenként növelni, illetve a postai keresetek a népgazdasági átlagot meghaladóan növekedtek, s a fogyasztói árakat figyelembe véve növekedett a postai reálkereset is. A nem kielégítő munkaerő-ellátottságban a még meglévő bérezési kérdéseken fölül a rossz mun-

kakörülmények, a szakmunkásképzés feltételeinek hiányosságai, a lassú technikai fejlődés és a postai munka alacsony társadalmi rangja is szerepet játszanak.

A röviden érintett gondok meghatározzák a VII. ötéves terv legfontosabb céljait, feladatait:

- a hírközlési eszközök működőképességének javítása;

- a távközlés dinamikus fejlesztésének megindítása;

- a többi területen minimálisan olyan mértékű fejlesztés, amely a mennyiségi igények kielégítésén felül a szolgáltatások minőségi színvonalának tartását, esetenként észrevehetően javítását is lehetővé teszi;

- fokozott figyelem fordítása az emberi tényezőkre, a munkaerő-megtartó és -megszerző képesség javítása. Ennek keretében a szakmunkások, műszaki szakemberek számának jelentős növelése, valamint a munkahelyek technikai felszerelésének javítása, a szakmunkásképzés fejlesztése;

- a gazdálkodás hatékonyságának növelése, a belső elszámolási és érdekeltségi rendszer fejlesztése, a szolgáltatások költségérzékenységének fokozása.

állami támogatással és társadalmi összefogással valósítható meg belátható időn belül. Részben a szorító szükségnek, részben a postai vezetők erőfeszítéseinek eredményeként a hír-

Távközlési fejlesztési alap

A Magyar Posta ehhez a saját beruházási célú forrásai, valamint a bevonható lakossági és közületi források (kötvénykibocsátás, alapítvány stb.) mellett 9 milliárd forint költségvetési juttatással és 2,2 milliárd forint központi alapjuttatással számolhat. A fejlődés gyorsítására létre kell hozni a távközlési fejlesztési alapot. Vizsgálni kell a külföldi hitelforrások bevonásának lehetőségét és feltételeit is.

A terv az állami juttatások mellett azzal is kifejezi a távközlés fejlesztésének prioritását, hogy a többi népgazdasági ágban az úgynevezett törzsváloztat alsó határa érvényesül, itt a felső, sőt kedvezőbb külső erőforrás bevonása esetén lehetővé teszi a törzsváloztatot meghaladó fejlesztést is. Az e programokra épülő beruházási terv folyó áron 44,5 milliárd forint, ami 1984-es áron mintegy 37 milliárdnak felel meg. Ebből költségvetési juttatás 10 milliárd, 2,2 milliárd állami alapjuttatás, 2,6 milliárd kötvénykibocsátás, 4,6 milliárd idegen átvett forrás, 15,6 milliárd amortizáció, illetve a többi nyereségági fejlesztési alap és egyéb forrás. Néhány, a korábbi tervidőszakban megszokottól eltérő jellemző:

- a külső források igénybevételi aránya 2-3 százalékról 10 fölé nő — és itt van lehetőség esetleg további bővülésre.

E források jelentős bizonytalanságot tartalmaznak. A tervezett kötvénykibocsátás sikere erősen függ a lakosság jövedelmi viszonyaitól és értékítéletétől. De az alapadatok sem megalapodáson alapszanak, csak ígéret.

- Az állami juttatás az összforrás negyede.

- A források több mint 10 százaléka visszatérő, azaz a kamat és a törlesztés későbbi időpontban terheli a postai nyereséget;

- A vállalati forrás, ezen belül az amortizáció aránya az összforráson belül jelentősen csökken.

A különböző ágazatok részesedési aránya: távközlés 74,7 százalék (33,3 milliárd forint), műsorszórás 6,0 százalék (2,7 milliárd forint), postaszolgálat 10,8 százalék (4,8 milliárd forint), üzemfejlesztés 5,8 százalék (2,5 milliárd forint), szoc-kultúr 2,7 százalék (1,2 milliárd forint).

Az arány a távközlés, s ezen belül is a telefon irányában tolódott el. Az ágazatok között kialakult aránnyal kapcsolatban a központi vezetőség az alábbiakat szerint foglalt állást: *Megérti és elfogadja a távközlés és ezen belül is a távbeszélő prioritását, de nem tartja kielégítőnek azt a koncepciót, hogy a többi*

Közüggé vált távközlés

Mindezek megvalósítása fokozott munkát igényel a postától, a postás dolgozóktól. De ez kevés. A hírközlési infrastruktúra elmaradottságának felszámolása csak nagyobb mértékű

Postásnap Kecskeméten

A körzeti szakszervezeti bizottságok megalakulása óta az országban először Kecskeméten rendeztek szakszervezeti napot. A mintegy 800 résztvevő a közeli Csalánosi erdőben találkozott június 28-án.

Az időjárás jó hangulatot adott az induláshoz. A természet csendjét postások vidám kacagása és a vendégeket szórakoztató zene hangja verte fel. Fél 11-kor kezdődött az ünnepélyes megnyitó. A kerekgyék házi gyerekek gitárkísérettel megzenésített postásverseket énekeltek, majd Juhász Sára, a körzeti szakszervezeti bizottság

titkára üdvözölte a vendégeket és megnyitotta a szakszervezeti napot. Részt vett a rendezvényen Hegedűs István, a Bács-Kiskun megyei szjt titkára, Róza István, a Szegedi Postaigazgatóság igazgatója, Hrabovszky Mátyásné, a Szegedi Postaigazgatóság forgalmi és hírlaposztályának vezetője, Preiszinger András, a Petőfi Népe Lapkiadó Vállalat igazgatója.

A szakszervezeti nap előadója Keresztes Mihály, a Szegedi Postaigazgatóság területi szakszervezeti bizottságának titkára volt: a szakszervezetek időszaki feladatairól tájékoztatta az érdeklődőket. Ezután változatos

szórakoztató programok következtek felnőtteknek, gyermekeknek egyaránt. Társasjáték, meseműsor, bábjáték, grunbirkózás, foci, séta, napozás — kinek mihez volt kedve. Ebéd után szellemi totó és tombola következett. Közben 22 hivatal dolgozóinak, családtagjainak lehetőségük nyílt a személyes megismerkedésre.

Úgy érezzük, hogy ez a rendezvény elérte célját, közelebb hozta a dolgozókat egymáshoz, feloldotta a munka közben esetleg kialakult feszültségeket.

Találkozunk 1987-ben...

Potz Lajosné

Módszer és stílus a szervezeti életben

A magyar szakszervezetek XXV., valamint a Postások Szakszervezete XII. kongresszusa meghatározta a mozgalom tennivalóinak irányát és tartalmát. Ebben megfogalmazódik a mozgalommal szemben támasztott tagsági igény, a terhelés eredményesebb segítése, a tömegkapcsolat erősítése.

Mindez nem könnyű feladat elé állítja a mozgalom munkásait, a szakszervezeti tisztségviselőket, aktivistákat. Ezért a feladatok megvalósításának elején célszerű szólni az irányító munka módszeréről. Ebben a tevékenységben a folyamatoság mellett teret kell adni a megújulásnak, a feladatokhoz igazodó megfelelő munkamódszer és -stílus továbbfejlesztésének. Ehhez indokolt az irányító munka néhány olyan eleméről szólni, amely segíti a munka hatékonyságát.

A kongresszus után alapvető dolog, hogy minden szinten a szakszervezeti tisztségviselők jól és pontosan értsék, és a gyakorlatban jól alkalmazzák azokat a módszereket, amelyekkel segítik a célok megvalósítását. Feltétlenül indokolt foglalkozni a mozgalom belső életében a munkamegosztással, amely magába foglalja a feladatok elhatárolását. Rövidesen a központi vezetőség elé kerül a Postások Szakszervezetének működési szabályzata, amely ennek a feladatnak kíván eleget tenni.

A szabályozás mellett nem lehet, hogy háttérbe szoruljon az a módszer, amellyel együtt kívánjuk gyakorolni a jogokat és a kötelezettségeket.

A szakszervezeti élet fejlesztésének kulcsa továbbra is az alapszervezeteknél van, mivel a tagság részéről itt érzékelhető leginkább a mozgalom konkrétsága, itt van kapcsolatban a szervezettel. Természetes, hogy a tagság az őt érő hatások alapján ítéli meg a mozgalmat. Az alapszervezeti munka csak akkor tud eredményesen kibontakozni, ha valamennyi szakszervezeti tisztségviselő a tömegkapcsolat munkálkodik.

A mozgalmi munka időigényességéhez nem fér kétség. Ezért célszerű a munkát megosztani, jobban élni a társadalmi lehetőségével. Így mód van arra is, hogy a tisztségviselők munkáját, illetve terhelését arányosítsuk.

Az irányító munka szerves része a keretjellegű szabályozás, ami egyben növeli az alapszervezetek, tsz-b-k önállóságát. Az önállóság kérdése ugyan-

csak foglalkoztatja az alap- és középszervekben tevékenykedőket. Azt nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az önállóság nem jelenti a felsőbb határozatoktól való függetleniséget, de fel kell hívni a figyelmet az önállósággal járó másik lényeges elemre, az öntevékenységre.

A felsőbb határozatok megvalósítására helyben kell dönteni, hogy azok miképpen jussanak érvényre. Ez jelenti az öntevékenységet, a helyi sajátosságok figyelembevételével.

Ma különös jelentősége van a kezdeményezésnek és javaslatételnek, hogy a tartalékokat felszínre hozzuk és a tagság érdekében érvényesítsük. Ez vonatkozik az irányító munkára is, hogy még jobban hasznosítsuk a kezdeményező és javaslattevő készséget.

Ebben a vonatkozásban szólni kell az alapszervezeti munka segítéséről is, amely valamennyi tisztségviselő elsőrendű feladata. Az instruktori hálózat kialakítása megtörtént: Ezt úgy is lehet értékelni, hogy a tisztségviselők munkája kézzelfogható feladatokkal egészült ki. E munka során lehetőség nyílik arra, hogy segítsük az alapszervezetek döntését, természetesen az önállóság tiszteletben tartásával.

Ennek a munkának is vannak már hagyományai, jól bevált módszerei, amelyeket érdemes alkalmazni. Az alapszervezeti munkát például nemcsak értekezleteken, fórumokon lehet és kell segíteni. Módot és lehetőséget kell teremteni arra, hogy folyamatosan, a mindennapi munkában támogassuk a társadalmi feladatokat. Ezáltal tágabb lehetőség nyílik arra is, hogy közvetlen tapasztalatokat szerezzünk egy-egy határozatnak a tagságra gyakorolt hatásáról, ami a testületi döntések társadalmi kontrollja is egyben.

Az alapszervezeteken belüli szakszervezeti munka irányítója az szb, a bizalmi testület. Általános igény a tagság részéről, hogy az alapszervezetben folyó munkáról folyamatosan, a bizalmi útján kapjon tájékoztatást. Ebben a munkában az szb irányítása fokozottan megmutatkozik, és nem könnyű feladat három lényeges követelménynek megfelelni:

- a felsőbb határozatokat érvényesíteni,
- önállóan dönteni a helyi megvalósításról,
- döntést a tagság véleményének ismeretében hozni.

Ezért is kell rugalmas, a mindenkori feladatokhoz igazodó munkastílus. Jól kialakított módszer, amelyben helyet kap az értekezletek nyitottsága, nyílvanossága. Még nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy a tagság ne csak a felsőbb határozatokat ismerje, hanem minél többet tudjon az alapszervezetben folyó munkáról is. Ebben sokat tehetnek a testületi tagok, akik rendszeresen kikérlik üléseik előtt a tagság véleményét, és döntés után tájékoztatást adnak, nem általában, hanem részletesen. Nem elég, ha csak közöljük a döntéseket, szakszervezeti állásfoglalásokat. Nem szabad megfeledkezni a mozgalom alapvető módszeréről: az érvelésről, a meggyőzésről, az agitációról.

Azt is meg kell mondani, hogy a mozgalmi munka sem nélkülözheti a tervszerűséget. Ha a munkaterv ismeretében készülünk egy félévi feladatra, akkor nagyobb teret kapunk a felkészüléshez, az ismeretanyag bővítéséhez. Az is természetes, ha a munkatervet, amelyekben pontról pontra megfogalmazódik a testületek félévi munkája, a tagság megismeri, időben tud véleményt nyilvánítani és véleményével, javaslatával segíteni a célok megvalósulását.

Ha a saját munkánkat is folyamatosan tervezzük, és kerüljük a kampányjellegű, a kongresszusi határozat végrehajtása is folyamatosabbá válik. De nemcsak a döntések előkészítése igényel tervszerűséget, a végrehajtást is meg kell tervezni. Nem elég a végrehajtásról időnként tájékoztatást kérni. Érdemes a testületeknek vizsszakatentini olyan, saját hatáskörben hozott határozat érvényesülésére, amely hosszabb távra szól. Ezzel is erősödik a folyamatos és egymásra épülő szakszervezeti munka.

A tisztségviselők társadalmi, közösségi feladatokat látnak el, s ezt választóik megbízásából teszik. A bizalom, amelyet kaptak, hosszabb távra szól, a feladat, ha soknak is tűnik, tervszerű és tudatos munkával, a tagsággal együtt gondolkodva, eredményesen megoldható.

A tisztségviselők többsége érzi és tudja, hogy a bizalomra csak munkával lehet rászólgálni. Tisztában vannak azzal, hogy nem önmagukért dolgoznak, hanem választóikért, ezért igénylik munkájukhoz a segítséget a tagságtól.

Kánya Gyula

Fórum a szekszárdi nyugdíjasoknak

Június 27-én Szekszárd 1 postahivatal szakszervezeti bizottsága, nyugdíjascsoprtja, valamint Babits Mihály nyugdíjasklubja postásfórumot rendezett, melynek témája: időszerű politikai kérdések a Postások Szakszervezete XII. kongresszusának tükrében, valamint a nyugdíjasok helyzete hazánkban és a postánál. A téma előadója Benke Géza, a Postások Szakszervezetének központi vezetősége mellett működő országos postás nyugdíjasbizottság elnöke volt.

A nagy érdeklődést bizonyította az, hogy a rendelkezésre álló termet betöltötték a nyugdíjas szaktársnők és szaktársak, de részt vettek a fórumon aktív dolgozók, brigádvezetők is.

Horváth Mihálynak, a nyugdíjasbizottság vezetőjének üdvözlő szavai után az előadó üdvözlötte Szekszárd 1 postahivatal aktív és nyugdíjas dolgozóit, majd röviden szölt hazánk külpolitikájáról, a világképe megteremtésének támogatásáról, népgazdaságunk jelenlegi helyzetéről, adósságaink törlesztéséről, fizetőképességünk biztosításáról és a mindehhez szükséges teljesítménynövelésről, a munkafegyelméről, az életszínvonal megőrzéséről.

Hangsúlyozta, hogy szakszervezetünk azonosul az MSZMP XIII. kongresszusa határozatainak céljaival, politikai munkával, és a dolgozók mozgósításával cselekvőven segíti azok megvalósítását, és támogatja a posta munkájának javítását, a szolgáltatások színvonalának emelését, szem előtt tartva a dolgozók érdekeinek védelmét, a különböző rétegek helyzetének javítását.

Ezután rátért a nyugdíjasok helyzetére. Ismertette azokat az intézkedéseket, melyek a postáskongresszus és a magyar szakszervezetek kongresszusa közötti időszakban születtek, melyek ugyan jelentősek voltak, de a különböző erőfeszítések ellenére sem tudták garantálni az idős korúak jelentős rétegének szociális biztonságát.

Foglalkozott azzal a segítséggel, amelyet a helyi tanácsok adnak, továbbá amelyet a Postások Szakszervezete és a posta nyújt, például a földrendéskároslat idős korúak segélyezésére. Elmondta, hogy a már régebben működő nyugdíjasbizottságok rakták le az alapját annak, amit most az Országos Postás Nyugdíjas Bizottság szélesebb körben folytatni akar.

A nyugdíjasokkal kialakítandó kapcsolatra nem lehet egy-

séges módszert találni, javasolni, hiszen ez sok mindentől (kor, jövedelem, igények stb.) függ, szakszervezetünk elsősorban elvi irányítást ad. Ez keretjellegű, a helyi sajátosságoknak, körülményeknek megfelelően kell a tennivalókat meghatározni.

Beszélt a kivételes nyugellátásról, a nyugdíjelőkészítő bizottságok munkájáról, üdülőjegyekről, a jogsegélyszolgálat igénybevételéről, a nyugdíjasok patronálásáról.

Az előadást élénk vita követte, melyben fő hangsúlyt kapott az árak, bérek emelkedéséhez viszonyítva a nyugdíjak 2 százalékos növekedésének kedvezőtlen hatása.

Javasolták, hogy a segélyeknél, a környezetatanulmányoknál vegyék figyelembe a nyugdíjast ismerők véleményét, mert a szép, tiszta környezet még nem jelent jólétet, ugyanúgy az elhanyagoltság sem árukodik minden esetben rászorultságról.

Elhangzott olyan javaslat, hogy a nyugdíjasbizottság üléseire hívják meg az ifjúság képviselőjét is, így jobban megismerik egymás gondjait, élénkebbé válik a kapcsolat.

A fórum kötetlen beszélgetéssel, jó hangulatban, fehérasztal mellett ért véget.

A Párizs környéki kapcsolat

Delegációk tagjai Bernard Bouche területi főtítkárral és a titkárság tagjaival

A francia postás és távközlési dolgozók szakszervezetének, a CGT-nek a meghívására június 16-tól 21-ig a Budapest vidéki Postaigazgatóság területi szakszervezeti bizottságának 4 fős delegációja Mundruczó Kornél tsz-b-titkár vezetésével látogatást tett Franciaországban; vizszonozva ezzel a Párizs környéki (Ile de France) szakszervezeti delegáció 1984. évi látogatását.

A mostani látogatásnak több célja volt. Meg akartuk ismerni a francia postai és távközlési dolgozók élet- és munkakörülményeit, szociális ellátottságuk szintjét, a Párizs környéki területi szakszervezeti bizottság szervezeti felépítését, munkáját, gondjait, betekinteni az alapszervek munkájába, terveibe. A felsoroltakon kívül néhány órányi lehetőségünk volt Párizs nevezetességeinek a megtekintésére is.

Az Ile de France titkárságának tagjai — élükön Bernard Bouche területi főtítkárral — olyan változatos, reggeltől késő estig tartó programot állítottak össze delegációk számára, hogy éjféltájt — amikor a szállodába kerültünk — szinte ve-

zényszóra zuhantunk be az ágyba.

A sok találkozást, látogatást nehéz lenne e cikk keretében részletesen leírni, csak röviden említék néhányat.

A második napon egy Párizstól északra fekvő kisváros, Montmorency postahivatalában tettünk látogatást. Az elhelyezésben, a munkakörülményekben, a felvevők és a kézbesítők megterhelésében nincs lényeges eltérés a mi gyakorlatunktól.

A következő napon a Montparnasse-i elosztóhivatali központban jártunk. Ez Párizs legnagyobb levélfeldolgozó üzemé. Egy-egy francia gyártmányú levélfeldolgozó gépsor óránként 30 000 levelet dolgoz fel. E hivatalban találkoztunk először a tisztségviselők azon dilemmájával, hogy a szakszervezet vajon még meddig támogatja a gépesítést, az automatizálást, hiszen egyre kevesebb élönmunkára lesz szükség, s már így is jelentős a munkanélküliség tábora. (Ottjártunkkor éppen 3000 közalkalmazott tervezett elbocsátása ellen rendeztek több tízezres tüntető felvonulást a CGT vezetésével, figyelmeztetve, minden atrocitás nélkül.)

Különös élmény volt az új CGT-székház megtekintése és a postásszakszervezet országos főtítkárával, Albert Le Guernel való találkozás és eszmecsere. A „francia SZOT” székházát nemcsak a jelennek, hanem a jövő évszázadnak is építették. Impozáns megjelenése, technikai felszereltsége és a kiszolgáló egységek is erre utalnak.

A sok közül még a Raspail nevezetű elektronikus központ meglátogatása tett ránk nagy benyomást. (Itt azonban — az előző információkkal ellentétben — az is kiderült, hogy az elektronikus központ még Párizsban sem általános, a távbeszélő-állomásoknak csak mintegy 1/6-a él ilyen központokról.)

A szakmai látogatást követően mindenütt külön tanácskoztunk a helyi szakszervezeti aktivistákkal is, akiknek többsége a CGT-hez tartozott. A beszélgetéseken tapasztalhattuk, hogy igen élénken foglalkoztatja őket hazánk politikai, gazdasági helyzete, a postások megbecsülése, bár ismereteik meglehetősen hiányosak, s nem is mindig objektívek. A többórás beszélgetések igen hasznosak voltak. Ha csak az volt ezeknek a tanácskozásoknak az eredményük, hogy néhányan tisztább képet kaptak hazánkról, a postások és a szakszervezet munkájáról, már akkor is megérte.

Látogatásunk utolsó napján a két területi szakszervezeti bizottság képviselői kiértékeltek az egyhetes programot, megbeszélték a tapasztalatokat, s megállapodtak abban, hogy a jövőben a rendszeres delegációcseréken kívül kibővítik az együttműködést a családok cse-reüldülésre is.

A repülőtérre már abban a megnyugtató tudatban mentünk, hogy utunkon sokat tapasztaltunk mi is; sok kérdést, téves információt „helyretettünk”, s emellett sok francia postást megismertünk, s közöttük jó néhány igaz barátra leltünk.

Mezőfi László

A Montparnasse-i postahivatal levélszétosztó automatája

Felkarolni minden ötletet

Újítási ankét a HPI-nél

Első alkalommal rendezett újítási ankétot a Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság. Az egy éve alapított postaszerv életében éppen ezért volt ez kiemelkedő esemény. E rövid fennállás ellenére mégis volt miről számot adni és tanácskozni, hiszen a jogelőd postaszervek újítási tevékenysége jelentős volt. Itt elsősorban a Posta Központi Hírlap Irodára gondolok. Ez a kollektíva ugyanis a B csoportos postaszervek 1985. évi újítási versenyében második helyezést ért el, és 10 000 forint jutalomban részesült. Tehát az újítómozgalom nem újszerű az új igazgatóságnál, s bár csak a KHI-t említettem, jó hagyományok a többi postaszervtől idekerült egységeknél is megtalálhatók.

A Magyar Posta a megújulás korát éli. Ennek egyik feltétele,

hogy a dolgozó ember ne mechanikus tevékenységet lásson el, hanem feladatát gondolkodva végezze. Az újítómozgalom a műszaki haladás és a gazdasági megújulás forrása, a dolgozók tudatos alkotó tevékenységének szervezett formája — mondotta beszédében *Kövesdi Ferencné*, igazgató. Kiemelte, hogy a VII. ötéves tervben a postára háruló forgalmi és műszaki feladatok végrehajtásához nagy szükség van a postai újítók szaktudására, szellemi kapacitására. A posta valamennyi dolgozójának keresnie kell az új megoldásokat, eljárásokat és módosításokat tevékenységük egész területén.

Az alkotókészség minden emberben megvan, s hogy gyümölcsözőn, abban a környezetnek meghatározó szerepe van. Az új ötleteket táplálni, segíteni

kell a megvalósulásban. Erről beszéltek az ankéton részt vevő újítók, szakvéleményezők is. Elmondták, hogy a kisebb jelentőségű újítások ügymenete viszonylag zökkenőmentes, de a nagyobb horderejű kérdésekben a döntés sokáig elhúzódik, esetleg évekig is, így az újító befektetett energiája csak sokára térül meg.

Általános gondként jelentkezett a gazdaságosság kérdése, egy-egy újítás gazdasági hatásának kimutatása, a gazdaságossági számítások elvégzése. A posta sajátos tevékenysége miatt ez sokszor szinte lehetetlen.

Igényként merült fel, hogy a szakvéleményezők és az újítók kerüljenek közelebb egymáshoz, konzultáljanak, a véleményező nyújtson segítséget az újítónak.

A tanácskozás az igazgató javaslatára ajánlasként elfogadta, hogy a dolgozók ez évben legalább 120 újítási javaslatot nyújtsanak be, hangsúlyozva, hogy elsősorban nem a számszerűség a lényeg.

Az ankéton megválasztották a postás újítók és feltalálók VI. országos tanácskozásának küldötteit, majd az arra érdemes újítók és szakvéleményezők jutalmazására került sor.

A Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság első újítási tanácskozása — melyen a társpostaszervek képviselői is részt vettek — őszinte légkörben, jó szándékú kritikák jegyében zajlott le. A megválasztott küldöttek megfelelő munciót kaptak az országos tanácskozásra.

Antalka Géza

Földházi János kifejté véleményét

Biztató, de nem teljesen kielégítő fejlesztés

(Folytatás az 1. oldalról.)

- bővül a képűrság lapterjedelme,
- bekapcsolódik a posta is a kábeltelevíziós rendszerek fejlesztésébe.

A jelzett fejlesztések ellenére a műsorok vételi lehetősége és minősége az ország különböző területei között jelentősen eltér még 1990-ben is. Továbbra is maradnak ellátatlan körzetek, nemcsak a határszéli területeken, hanem a belső vidékeken is. Az alapcél csak a tervezetet jóval meghaladó forrás esetén lehet elérni.

Távíró- és adatátviteli szolgálat

E területre a bővítés jellemző. Szerepel a tervben az adatátviteli szolgáltatások kiszélesítése és a számítástechnika által igényelt új adatátviteli szolgáltatások bevezetése, a telematikai szolgáltatások kísérleti, majd üzemi megnyitása.

Ennek keretében tovább bővül az integrált digitális adathálózat, az elavult központokat elektronikusra cserélik és folytatódik a vonalkapcsolt adathálózat kiépítése. A számítástechnika alkalmazási igényeinek kielégítésére csomagkapcsolt adatátviteli szolgáltatás (központ és hálózat) létesül. A számítógépes információs szolgálat eszközeként először kísérleti, majd üzemi rendszer létesül az országos interaktív videotex (teledata) szolgáltatás bevezetésével. Tovább bővül a fakszimileszolgálat. A tervidőszakban 3000 telex, 3100 adatátviteli (ebből a fele adathálózati) állomást kapcsolnak be. Ennek ellenére a várakozók száma nem csökken számottevően, összességé-

ben mintegy 70 százalékos igénykielégítési szint valószínűsíthető.

Távbeszélő-szolgálat

A fejlesztésben elsőrendű cél a hálózat működőképessége, az elavult, szűk keresztmetszetű képező nagy központok, hálózatok rekonstrukciója, a forgalomátbocsátó képesség javítása. Kiemelt feladat az automatizálás meggyorsítása, és a tárolt program-vezérlésű központok telepítésére és üzemeltetésére való felkészülés.

A terv 357 ezer kapacitás létesítésével, 121 ezernek a kiváltásával, valamint 700 ezer érkilométer föld alatti és föld feletti hálózat rekonstrukciójával számol. 500-zal növekszik a belföldi és 60-nal a nemzetközi távhívásba bekapcsolt helységek száma, ugyanakkor az automatikus távhívással elérhető országok száma csaknem 20-szal, 102-re nő. Várhatóan 192 ezer főállomást, mintegy 6000 nyilvános és 110 ezer mellékalomást kapcsolnak be 1990-ig. Ezzel a főállomásoknak a mellékállomásokhoz viszonyított aránya igen kis mértékben nő, majdnem 52 százalékos lesz, s messze elmarad a forgalmi szempontból elfogadható 75-80 százalékos aránytól.

A bekapcsolt főállomásokon belül, ha lassan is, de a forgalomlebonnyolító képesség szempontjából kedvező irányba, 71,3 százalékra nő a lakásállomások száma.

Az automatizálás eredményeként 1990-re a csak manuális központtal ellátott helységek száma várhatóan 1500 körül lesz, ami mintegy 450-es csökkenést jelent.

Forrásbővítés e területen várható, így a jelzett számok

nagymértékben változhatnak az öt év során.

A forgalomnak átlag több mint 20 százalékos növekedésével számol a terv. Legnagyobb mértékben a nemzetközi, legkevesebbé a helyi forgalom növekedése várható.

A fejlesztési program csaknem valamennyi megyeszékhelyet érinti új központ létesítésével, illetve bővítésével. Többnél egyúttal a góckörzeteket is fejlesztik. Budapesten befejeződik a Teréz és az Újpest központ bővítése, megkezdődik a Zuglói II., Csepel, István, Lőrinc és Angyalföld központ beruházása. Folytatódik a lakótelepi hálózatok bővítése és a rekonstrukciós program. Budapesten rendszertechnikai okokból átternek a hét számjegyre.

A központfejlesztésekkel összhangban bővül az alaphálózat kapacitása, mind a vezetékes, mind a mikrohullámú átviteltechnikai rendszerekben. Megépül a HTI új műszaki célépülete.

Az erőfeszítések ellenére a várakozók száma várhatóan 600 ezerre fog nőni, a szolgáltatás minőségében jelentős javulás nem, elsősorban a jelenlegi helyzet stabilizálódása várható.

Végül a központi vezetőség úgy ítélte meg, hogy a Magyar Posta VII. ötéves terve eleget tesz a népgazdasági tervben szereplő elvárásoknak. Ahhoz, hogy szakszervezetünk XII. kongresszusának határozatai is maradéktalanul megvalósulhassanak, az eddigieknél nagyobb erőfeszítés, a tartalékok feltárása, valamennyi postás dolgozónak, vezetőnek és besorozottnak egyaránt tudatos, a közös célért összehangolt, áldozatos munkája szükséges. A mozgalom ebben kíván partner lenni, erre mozgósítja a postás dolgozókat.

Ritter Péter

Múlt és jelen a szakszervezeti pénzügyi munkában

A központi vezetőség a kongresszus utáni első ülésén visszpillantott az elmúlt évre, és megvizsgálta, hogy 1986-ban a tagság igényeinek közvetlen kielégítésére, céljainak megvalósítására használja-e fel a szakszervezet pénzeszközeit. Az írásos beszámoló teljes keresztmetszetét adták a különböző szintű szakszervezeti szervek pénzügyi munkájának.

Az 1985-ös évről szóló elemzést nehezítette a Magyar Posta szervezatkorszerűsítését követő változás, az alapszervezetek számának csökkenése és a tagságszám mozgása, amely elhúzódtott egészen az év végéig. Végeredményben, a körzeti alapszervezetek kialakulását is figyelembe véve, a 312 alapszervezetünkben 304 számolt be végzett munkájáról és tervezte folyó évi felhasználásait. A változás azonban a valóságban nem 8 megszűnés, hanem az összevonásokkal és az új szb-k kialakításával az alapszervezetek mozgása mintegy 10 százalékos volt.

Az egyre nehezedő gazdasági helyzetben, az alapszervezeti választások évében és a már említett szervezetrováltozások közepette is, a középpontban a tervben előírt feladatok megvalósítása, a politikai munkához szükséges anyagi eszközökről való gondoskodás, az ésszerű takarékoskodás feltételeinek megteremtése állt.

Bevételi tervünket — ha kis mértékben is — túlteljesítettük, 101,4 százalékra. A felhasználásokat is sikerült — a célok megvalósítása mellett — a bevételekhez igazítani, és a mintegy 50 millió forintos éves költségvetést mindössze 44 ezer forinttal haladták meg kiadásaink.

Szervezettségünk országosan mindössze 96,9 százalék és különösen Budapesten alacsony (csak 95 százalék), de reméljük, hogy a szervezatkorszerűsítés okozta a torzító hatást, és 1986-ban nemcsak a tervezett 97 százalékot, hanem ennél magasabb szervezettségi szintet érnek el alapszervezeteink. Jó lenne, ha legalább az 1985. évi tervezett, a 97,9 százalékot,

vagy ennél is magasabb arányt tudnánk kimutatni. Ennek elérésére hozta a központi vezetőség azt a határozatot, hogy az alapszervezetek törekedjenek a szervezettség pontosabb tervezésére, és fokozott gondot fordítsanak az újonnan belépő dolgozók szakszervezeti fogadására, hogy azok mielőbb önként és örömmel váljanak a postás-szakszervezet tagjává.

Hogy a pénzeszközökből minél nagyobb összeg kerüljön vissza közvetlenül, de célirányosan a tagsághoz, megkülönböztetett figyelemmel vizsgáltuk a segélyezési munkát. Az intézményes segélyek kifizetése mind a segélyezettek számában, mind az összeg nagyságában, a terv szerint alakult. 2827 főnek terveztek szülei, 1610-nek pedig temetési segélyt, a megvalósulás kedvezőbb, mert 2890 szülei és 1544 temetési segélyt fizettek ki, így a tervezett 3 628 000 forinttal szemben csak 3 587 000 forint lett a felhasználás, a két esemény tényleges száma és normája eltéréseinek következtében (szülei 600, temetési 1200 forint).

Nem lehetünk viszont megelégedve a szakszervezeti rendkívüli segélyek odaítélésével. Az e célra előirányzott összegnek 277 000-rel kevesebbet, ugyanakkor 211 fővel többnek, 3614 tagnak, főként nyugdíjasnak adták alapszervezeteink a támogatást. Ez azt eredményezte, hogy az egy főre jutó átlag 865 forint helyett csak 767 lett.

Arra kérjük az alapszervezeteket, a számvizsgáló bizottságokat, hogy — esetleges más kiadások rovására is — szerezzenek érvényt a kv azon határozatának, már a tervezés, de különösen a végrehajtás időszakában, hogy az alapszervezet teljes tagdíjbevételeiből 20 százalékot egyértelműen a valóban rászorulóknak, vagy „jogcímet” szerzők megsegítésére fordítsanak. Ugyanis a beszámolási időszakban ez az arány 17,9 százalék lett. A folyó évre az országos előirányzat 19,7 százalék. Reméljük, hogy ezt megalapozot-

tan, körütekintően, de túlteljesítik az alapszervezetek.

Üzemi segélyként a jóléti pénzeszközökből — a rendszeresen juttatott nagycsaládos segélyen felül — 13 141 fő részesült 10 989 000 forint (836 forint/fő) összegű segítségben.

Kiemelt figyelmet kell fordítani az irányelvek szerinti tagdíjbesorolásra is, hiszen ennek pontos, helyes végrehajtása az alapszervezetek pénzeszközeinek az alapját teremti meg. Itt is érvényesül az az alapelv, hogy elosztani csak a meglévőket lehet. Szakszervezetünk tagságának igényeit kielégíteni, a politikai feladatokat maradéktalanul végrehajtani csak jól kimunkált, a tagság által elfogadott tagdíjbevételei terv alapján lehet. Tagdíjbevételei tervünk 38 millió forint. Ez mintegy 1 millió forinttal több, mint az 1985-ös tényszám.

Egyéb szociális felhasználásainknál: nyugdíjas-találkozóknak, nőnap, anyák napja, gyermeknap, Téli-ünnepség túlteljesítés mutatkozik. Ugyancsak terven felüli mértékű a kulturális és sport célú ráfordítás. E tényeket azt mutatják, hogy lényegében sikerült a tagsághoz egy-egy nagyobb hányadban visszajuttatni a rendelkezésünkre álló pénzeszközöket.

E kedvező tények után ismét egy sajnálatost említek meg, kérve a reszortfelelősöket, de minden szakszervezeti tisztségviselőt és lelkes szakszervezeti tagot, hogy figyeljen fel rá és segítsen a kedvezőtlen irányzat visszafordítására: ez az úgynevezett „befagyott üdülőjegyek” témája. Az, hogy nő annak az összegnek a nagysága, amelyet alapszervezeteinknek be kell fizetniük olyan üdülőjegyekért, amelyekkel senki sem ment el pihenni, már önmagában káros, de politikailag és erkölcsileg megengedhetetlen, hogy figyelmetlenségből, emberi hibából üdülőjegyek maradjanak felhasználatlanul. 1984-ben még csak 59 ezer forint veszett így kárba, 1985-ben viszont az összeg már 147 ezer forint lett, és ez 130 felhasználatlan jegyet jelent, amelyből 5 főidényre szolt. Reméljük, hogy ez a visszasság is csak a változásokkal teltett 1985-ös év következménye, és 1986 meg hozza azt a hatást, amelyet az új szervezettől várunk a szakszervezeti munka minden területén, és így a gazdasági felelősök munkájának is több és kézzelfoghatóbb lesz az eredménye. Sáhó Sándorné

Vigyázat! Gázveszély!

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság felügyelete alá tartozó Kábelfenntartó Üzem egyik dolgozója május 20-án 11 óra 30 perckor munka közben halálos üzemi balesetet szenvedett. A helyszín egy távbeszélő-

akna. Az eseményt azért tesszük közzé, mivel nem első alkalom, hogy távbeszélő-aknában súlyos vagy halálos baleset történt, valamint azért, mert ennek veszélye országosan fennforog és kiküszöbölése közös feladatunk.

Az alépítményekbe beszívargó gázra több robbanás is figyelmeztette az illetékeket, de hatékony intézkedés — a technológia megváltoztatására, megfelelő mérőműszerek beszerzésére — sajnos, csak a tragédiák után történt.

Május 20-án a *Juhász István* vezette csoport hibabehatárolási és elhárítási feladatot kapott. A három fős szerelőcsoporthoz tartozott még *Bói Sándor* kábelszerelő és *Szvetnic Károly* betanított kábelszerelő. A reggeli előkészületekhez tartozott a SIEGER gázérzékelő mű-

szer feltöltött akkumulátorának, és a szénmonoxidgáz érzékelésére alkalmas DRAGER műszernek a felvétele, valamint ellenőrzése.

A hibahely behatárolását követően — a tanúvallomások szerint — a baleset helyszínén dolgozók a rendelkezükre álló műszereket szabálytalanul használták, s ezáltal olyan téves következtetésre jutottak, hogy a terület munkára alkalmas. Szvetnic Károly ment le az aknába, rövid ott-tartózkodás után rosszul lett fogta el, mekötülése már nem volt ereje...

Sajnos, mentőeszközök hiányában munkatársai nem tudtak rajta segíteni. A balesetet szakértők bevonásával vizsgálták. Megállapították, hogy a halált fulladás okozta, nagy mennyiségű széndioxid jelenléte miatt. Tényként kell megállapítani, hogy a jelenleg rendszeresített mérőműszerek a széndioxid mérésére, illetve oxigénhiányos közeg kimutatására nem alkalmasak.

Megállapították azt is, hogy a baleset színhelyén szabályos méréssel olyan

metángáz-koncentrációt mértek, amelyben tilos dolgozni. Tehát végzetes bal esethez vezetett az előírásellenes munka. Egyetértünk a Fővárosi Munkavédelmi Felügyelőségnek azzal a véleményével, hogy a balesetek megelőzésére tett erőfeszítések mellett az elsősegélynyújtás lehetőségével, a veszélyhelyzetbe került dolgozó mentésével intézményesen és célrátörően kell foglalkozni a jövőben.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetője a baleset után levonta a szükséges következtetéseket, meghatározta a hasonló balesetek megelőzésére teendő intézkedéseket. Ezek az intézkedések azonban nem rekedhetnek meg az igazgatóság szervezetén belül, mindannyiunk közös ügyévé kell válniuk. A baleseti jegyzőkönyveket lezárták. A baleset elemzése, a hiányosságok feltárása jelenleg is folyamatban van, s tovább foglalkoztatja a munkavédelmi szakembereket, a munkatársakat, a hozzátartozókat.

Simon Attila

A Népköztársaság Kiváló Brigádja Kapcsoljuk a Saváriát

Szombathely 1 körzeti postahivatal Savária szocialista brigádja régóta hallat magáról. A lassan negyedszázados múlt — hiszen a brigád 1962-ben alakult — töretlen fejlődést, szép helytállást mutat. Három alkalommal bronz, négyszer ezüst, egyszer arany brigádérem tulajdonosai voltak, kétszer a Posta Kiváló Brigádja, egyszer a Posta és Távközlés Kiváló Brigádja kitüntetésben részesültek. Az elmúlt évi és a kongresszusi munkaverseny során elért eredményeikért pedig elnyerték a Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja címet.

Vállalásuk és annak teljesítése könnyen megismerhető az értékelésekből. Csak egyet nem tudtam kiolvasni a vaskos anyagból: mi lehet a titkuk?

Hogyan lehet agyonterhelt, zsúfolt telefonközpontban, szoros egymás mellett ülve és egész nap „duruzsolva” úgy dolgozni és élni, hogy a legjobbak közé kerülhessenek már évek óta. Ha azonban az ember eltölt egy kis időt a telefonközpontban, rájön, csak látszólagos az, hogy mindenki „magában beszél”, s a fejhallgató szorításában egymással mit sem törődnek. Ők ugyanis nemcsak félzsavakból, hanem minden apró szusszanásból értik egymást. A központosok — s nemcsak a Saváriások, hanem a Dobó és Berzsenyi brigád is — az összeszokottságról, egymást mindenben segítsérről nevezetéseket. Ismerik és szeretik egymást. Az első következik abból, hogy mindannyian tapasztalt régi postások, a Savária brigád tagjai közül kilencen alapító tagok. Innen nem szokás elmenni. Itt az idegőllő, fárasztó munka ellenére jó a hangulat, vidámság lengi körül a hangszigetelt termet.

Elek Ferencné, aki 1981 óta vezeti a brigádot, szóban is alátámasztja a kapcsolóteremben tapasztaltakat:

— Valóban, nálunk az első, amit meg kell tanulnia mindenkinek, aki hozzánk jön, hogy itt

szeretni kell a munkát. S ez nem mindig könnyű, hiszen a telefonálók rajtuk kéri számmon — persze jogosan — az egyre nehezebb telefonhelyzetet. Ezt csak jó szóval, türelemmel tudjuk kivédeni. Persze volt már nálunk is, hogy valaki levágta a hallgatót: én ezt nem csinálom! De tudjuk, ez a „végleges” elhatározás addig tart, míg a pihenőben főzünk egy kávét, egy kis sírás, aztán mosolyogva ismét közénk ül az elkeseredő. Nagyon régóta itt vagyok, de én még nem emlékszem, hogy tartós harag vagy veszekedés lett volna. Ez annak is köszönhető, hogy osztályvezetőnk, dr. Horváth Jánosné is mindenben a kedvünket keresi.

Az osztályvezető maga is sokszor eltűnik, hogyan is bírják ezek a lányok, asszonyok ezt a munkát. A „normális” 35 helyett — főleg délelőttönként — hetven kapcsolat is jut óránként egy-egy kezre.

— A Saváriások jelentik nálunk a húzóerőt. Magukkal ragadják a másik két brigád tagjait is. Nekem könnyű a dolgom akkor is, ha betegség vagy egyéb ok miatt valaki helyett be kell ülni. Csak szólok, máris több jelentkező akad. S nemcsak utasítást várnak, hanem mindenben kezdeményezők. A munkakörülmények javítására, a jobb, gyorsabb kapcsolások céljából mindig találunk valami újítani valót. Nagyon ügyelnek a díjkiesésekre. Ezért külön gondot fordítanak az elsőbbséggel kezelendő beszélgetésekre. Az ilyen jegyeket expressz jelzővel látják el, s gyorsan kézbeadják a kapcsoló kezelőnek.

A közben megérkező hivatalvezető, Zsuppán Géza jellemző történettel áll elő:

— Ritkán fordul elő, de volt egyszer egy panasz a telefonosok munkájára. Egy ébresztés két perccel előbb történt. Azt hittem tiltakoznak, védekeznek, de nem.

Rögtön javaslattal álltak elő: vegyünk perccel elő! Ugyanis a

vekkert nem lehet beállítani pontosan. Vásároltunk is. Így 150 forint „beruházással” megoldottuk, hogy előre be lehet pontosan állítani az időpontot, s nincs feletjes, elbóbiskolás. Aztán kezdeményezték azt is, hogy a közönségkapcsolati munkahelyeket — bejelentő, tudakozó — bővítsük. Így érték el, hogy a 30 másodpercen belüli jelentkezés aránya 92 százalékos. S még van egy, a munkára is nagyon kedvezően ható érdemük. A velük kapcsolatban álló vállalati alközpontkezelőket néhány évvel ezelőtt meghívták személyes találkozóra, s azóta is tartják a kapcsolatot. A barátságért cserébe jó szót kapnak, s értékes percek nyerne, mert az alközpontosok is igyekeznek gyorsan jelentkezni.

A brigádvezető közben intézkedik. Gyermeknapra készülnek. A gencsapáti gyermekotthon egyik osztályának tanulói részére készítik az ajándékot, kifestőkönyvet, tollakat. Rendszeres és szép kapcsolat ez. Tavaly új osztályt kaptak, mert már egyet végigvittek a nyolcadikig.

Szeretnek együtt lenni mindenütt, családostól is. Szép, emberi, ahogy társaiktól nyugdíjazáskor búcsúznak. S mindig találunk alkalmat egy kis kikapcsolódásra. Itt is tudják már előre, ki fog először énekelni, mivel fog történni biztosan valami rendkívüli, ki mikor szomorodik.

Boldizsár Jánosné régi brigádtag, ma már csak tiszteletbeli, mivel nyugdíjba ment. Mégis itt van, s kapcsolat.

— Alig mentem el, máris itt vagyok, de ez nem csoda. Lehet elszakadni onnan, ahol szeretik az embert? Ha hívnak, mindig jövök.

Szöllőssy Kálmánné is az izzig-vérig postások közül való. Azt említi, hogy mennyi fiatal tanítottak ők már, akik itt jó példát kaptak. Nagyon szeretnek foglalkozni a postaforgalmi szakkör kis tanulóival is. Öröm számukra, hogy ezekből az általános iskolásokból máris több postaforgalmi szakközépiskolába kerültek.

Azt hinné az ember, ha leteszik a fejhallgatót a telefonosok, keveset beszélnek. Ha bármilyen rendezvényen megjelennek a Saváriások, máris felerősödik a terem. Lehet termelési tanácskozás vagy szakszervezeti gyűlés, nekik mindig van értelmes mondanivalójuk.

Most történelmet írnak. A szombathelyi telefonközpont felszabadulási utáni történetét. Örömmel mutatják benne az új telefonközpont épületének alapkövetéletről szóló újságcikkeket. A szomszédban már áll az épület, bíznak benne, hogy nemsokára könnyebb lesz a munkájuk.

E történelemkönyvből most büszkén jegyezhetik be: 1986-ban a Savária elnyerte a Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja címet.

Dr. Molnár Sándor

Csatlakozunk. Csatlakozzatok!

A Helyközi Távfeszítő Igazgatóság tervező és műszaki nyilvántartó irodájának Ifjúsági műszaki rajzoló szocialista brigádja örömmel csatlakozik a Postások Szakszervezete központi vezetőségének a VII. ötéves terv sikeres megvalósítására irányuló felhívásához. Egyidejűleg ajánlja a Magyar Posta valamennyi szocialista brigádjának, hogy 1986. szeptember 1-jétől 1987. december 31-ig ez a verseny a nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulója méltó megünneplésének jegyében folyjék.

Az ifjúsági brigád a jubileumi versenyben az éves vállalatán felül a következő felajánlást teszi:

● A tervezőiroda tervének teljesítése, a bevételek növelése, a költségek csökkentése, az életmunka-megtakarítás és a szervezettebb munka céljából:

○ a nagyjelentőségű tervek 1986. és 1987. december 31-i határidős rajzait mindkét évben november 7-re elkészíti,

○ önértékelő számítógépre szervezi a műszaki nyilvántartást,

○ még fokozottabban takarékoskodik az irodánál jelentős papír- és pauszfelhasználással;

● a Helyközi Távfeszítő Igazgatóság szocialista brigádmozgalmának továbbfejlesztésére megalakítja a szocialista brigádvezetők klubját, és a továbbiakban is fő szervezője lesz a klub programjainak;

● a 70. évfordulóhoz még közvetlenebbül kapcsolódva megszervezi az igazgatóság területén a Magyar Szovjet Baráti Társaság helyi szakcsoportját;

● 1987. november 7-re 70 év a lenini úton címmel országos postásvetélkedőt hirdet, amelynek selejtezőit 1987. február 23. (a Vörös Hadsereg megalakulása) és április 4. között bonyolítja le;

● a szocialista címhez méltóan mindkét évforduló tiszteletére kommunista műszakot szervez, amelynek ellenértékét a mozgássérültek megsegítésére ajánlja fel.

Kéri a Magyar Posta szocialista brigádjait, hogy mind a gazdasági munka, mind a művelődés, a szakképzés, és a szocialista emberi magatartás terén különfelajánlásokkal csatlakozzanak a VII. ötéves terv sikeres teljesítését elősegítő jubileumi versenyhez.

A brigád nevében
Martari Hriszula

Lányok, asszonyok a békemozgalomban

Bensőséges ünnepséget rendezett a Posta Számítástechnikai és Elszámlolási Intézet: az Országos Béketanács öklelét adta át Gricserné Heszky Enikő, a Postások Szakszervezetének főtitkára, a békemozgalomban kifejtett eredményes tevékenységéért a József Attila brigádnak.

A brigád tagjai főként gyermekes anyák, akik gyermekeiket békében, nyugodt légkörben szeretnék felnevelni. Szűkebb környezetükben, a maguk lehetőségei között eredményes szakmai munkájukkal, a jó munkahelyi légkör megteremtésével, a rászorulókat megsegítésével, harmonikus családi és közösségi életükkel teljesítették nem mindennapi kitüntetésük feltételeit.

Társadalmi munkájuk bevételeit a földrendeskárosultak és az idős, kis jövedelmű nyugdíjasok támogatására ajánlották fel. Gyermekeit egyedül nevelő brigádtagjuknak, hosszan tartó

betegsége idején, segítséget nyújtottak a gyermek elhelyezésében és az otthoni munkában. A már nyugdíjban lévő és a gyermekgondozási segélyt igénybe vevő brigádtagokat rendszeresen látogatják.

A brigád tagjai a párt-, a KISZ- és a szakszervezetben fontos tisztségeket töltenek be, eredményesen részt vettek a „40 éve szabad hazában” című vetélkedőn, és élen jártak a szolidaritási bélyeg vásárlásában.

Útleveél nélkül, a posta segítségével

„A béke a szívedben van...”

1985–86: Úttörőév! Ennek jegyében napokat töltöttünk el határtalan izgalomban: sikerül-e megfejteni a titok nyitját, avagy sem?

Miért az izgalomunk? Levelet kaptam Kapuvárról. Pölöskei Sándor, a Pátzay Pál Általános Iskola igazgatója írta:

„... A napokban Sipőcz Pál 5. osztályos tanulónk elmondta Csizmadia Miklós osztályfőnöknek, hogy édesapja a munkahelyén elpukkant léggömböket talált. Magával hozta azt a szalagot, amely a léggömbökhöz volt kötve. A szalagon olasz nyelvű szöveg található...”

Csak jólelkű pedagógusok tudnak olyan őszintén és felszabadultan örülni a kisgyermek örömeinek, mint ahogyan a kapuvári pedagógusok örültek kis tanulójuk izgatott hírének:

— Valami titkot találtam. Valami nagyon érdekes titkot — hadarta izgatottan. Bizást hitte, hogy a sok felderítendő titok között most neki is jutott egy, amely csak az övé. Nem tudta megőrizni. Elrohant vele az iskolába, ott fújta egyvégteben.

— Nem, nem én találtam, hanem az édesapám, akkor hajnalban, amikor ment a sertéslepre, mert az édesapám ott dolgozik a Lenin térszéken, és amikor ment, látja ám, hogy az egyik bodzabokor tetején színes léggömbök vannak, és a madzag végén egy csomag lóg.

Sürgős volt neki a munka, mert a malacok már nagyon sírtak, de izgatott a léggömb is. Fölmászott, leszedte, le is esett szegény, de elhozta nekem, talán örülök neki. Örültem. Örültem neki más is... hiszen én egyedül nem is tudok neki örülni, mert én nem is értem azt, ami itt írva van...

A tanára nézegette, de ő sem értette. Kétoldalas, olasz nyelvű írás volt.

— Ez amolyan palackposta lehet, igaz? — kérdezte bizalmasan a kis nebuló.

— Igaz — kapta a választ, mert a tanára nem akarta elrontani a vélt romantikát. — Csak még azt nem tudjuk, ki üzen, mit üzen, miért üzen. Nem baj. Kiderítjük.

Az olasz nyelvű írás lázas sietséggel sok helyet megjár, mire Szakács Imre személyében tolmácsra talált. És ezzel a nagy titok egy része felnyílt. A kapuvári kisdobosok és úttörők az iskolahírdőn keresztül kaptak róla hírt.

Íme a titok:

Az olasz kisgyermek április 25-én, hazájuk felszabadulásának napján rábízták szívüket, nemes gondolataikat békeaggodásukat harmincszor öt léggömbre, és szerterőpítették a világba: „Aki hallja, adja át!...” játék alapján: aki megtalálja, jelentkezzen nálunk telefonon!... A kétoldalas levélből kiderül, hogy a kisiskolások

minden bizonnyal fogalmazást írtak a békéről a felszabadulási ünnep alkalmából. Ötletes pedagógusai ezekből a dolgozatokból gyűjtötték szemelvényeket, és azokat röptették világra. Íme az olasz kisgyermekek kézírásos békeüzenete:

„Camposampiero, 1986. április 25.

A negyedik alkalommal megrendezett „papírsárkány-ünnep” résztvevői néhány léggömböcske repülésére bízták békeüzeneteiket, amelyeket Camposampiero, Rustega, Casere és Silvelle városok általános iskolás tanulói írtak. Legyenek ezek az üzenetek kézhezjutható jelei a békére nagyon vágyó emberek tevékenységének! Aki ezt az üzenetet megtalálja, arra kérjük, értesítsen bennünket erről telefonon...”

A camposampierói, rustegai, silvellei, caserei iskolások gondolatai:

A béke a szívedben elárado szeretet.

— A béke a szívedben van, ezt üzenjük a világ minden részébe.

— A barátság, a béke és a szeretet a szívünkben létezik.

— A békét szeretetből kell jól felépíteni.

— Ma, április 25-én, a felszabadulás ünnepén én is erre emlékezem, nemet mondván a háborúra, de igent a békére...”

Elek Ferencné brigádvezető átveszi a kitüntetést Berecz Jánostól, az MSZMP KB titkártól

Újabb célokért

Keszthely 1-es hivatalban hat szocialista brigád dolgozik. Közülük az egyik, a **Bondor János** nevét viselő, az 1985-ös esztendő brigádvállalásait értékelve nemcsak szűkebb hazáján belül, hanem a magasabb postai fórumokon is gyakorta szóba került. Az elmúlt évi eredményeik alapján megkapták a Posta Kiváló Brigádja megtisztelő címet.

Néhány szó az előzményekről. A brigád 1959-ben alakult. Az akkori alapítók közül ketten még ma is aktív brigádtagok; a bajusza alatt mindig hamiskásan mosolygó **Hársman István** bácsi, és az idén 35 éves postai munkaviszonyát ünneplő **Németh János**. Egyébként utóbbi 1978-ig a brigádvezetői tisztelet is ellátta, de más, fontos társadalmi funkcióba történt megváltása miatt — nyolcadik éve a postaszerv pártalapszervi titkára — egy fiatal, de lelkes kézbesítőnek, **Nagy Gyulának** adta át a brigádvezetői stafétabotot.

A legutóbbi, és eddigi legmagasabb elismerésükön kívül is rengeteg kitüntetést, elismerést kaptak. Ezeket a teljesség igényével hely hiányában felsorolni nem lehet. A betelt brigádnaplókban tucatszámra sorjáznak az övódák, az iskolák, a város vezetőinek nyugtázatai, elismerései, amelyekben a brigád társadalmi és egyéb munkáját megköszönik.

— Ezek — mondja Nagy Gyula — szervezett társadalmi munkák voltak, tervszerűen meghatározott célokért. Eredményes teljesítésük a madáchi gondolattal ellentétben, nem jelentik a véget; sőt, a brigád azóta is folyamatosan újabb vállalásokat tesz.

Olvasom a brigádnaplóba be- ragasztott képes- és postai levelezőlapokat. Magánfelek írták. Címzettjük egy-egy brigádtag kézbesítő. Írójuk tollat fogott, s megköszöni azt a munkát, ha szabad úgy fogalmaznom, azt a pluszt, amely egy szabályzatunkban sincs előírva: a postás szívét, az emberséget méltatják, aminek végül is állandó jel-

lemzőnek kellene lennie. A brigádvezető büszke ezekre az „intézménybélyegző nélküli” és nem is kalligrafikus aláírású levelekre.

— **Mi a brigád szakmai erőssége?**

— Induljunk ki az alap- egyenletből! Adva van a becsületes kézbesítői munka, majd egyenlőségjel, és minden hó 5-én az érte járó fizetés. Ez eddig világos, mindenki számára kötelező. Brigádunkon belül egyéneknént: **Kovács Imre** nagyszerű napilapszervező. **Hársman István** különösen a magyar nyelvű szovjet lapok előfizetőinek gyűjtésében ér el szép eredményeket. **Sárdi Zoltán** és **Egyed Tamás** „takarékos emberek”. A brigád kétmillió forintos takarékbetét-gyűjtéséből a felét ők ketten hozták. **Lázár Attila** rovatolói munkáján fölül nem rest beírni a kézbesítőkönyvbe egy-egy körzet ajánlott küldeményeit. **Horváth Lajos**, ha a szükség úgy kívánja, a Georgikon hírlapbrigádnak segít, például: rendezi a beszedésre kiosztott egyéni előfizetői kartonokat. És tovább sorolhatnám a neveket: **Bedő Ferenc**, **Illés Ferenc**, **Herceg József**, **Kovács Géza**, **Nagy Gyula**, **Vadas László**, **Molnár Lajos**, **Hegedűs Ferenc**, **Szi L. Lajos** is aktív részese — a már említett alapegyenleten túl — a brigád mindennapos munkájának.

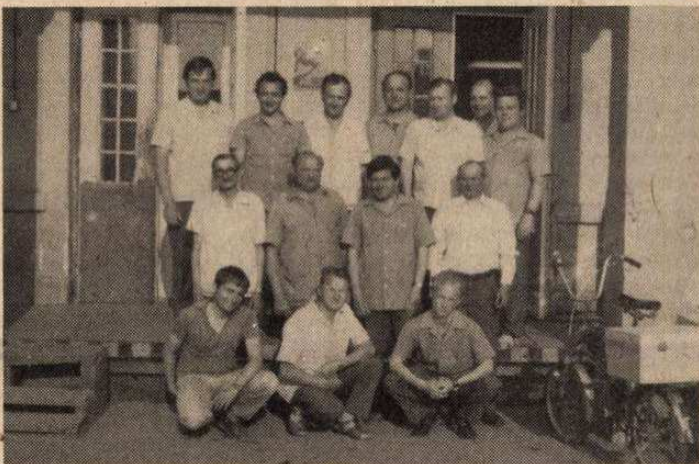
— A teljesség igénye nélkül: például százezrekben mérjük a

karácsonyi és a húsvéti csúcsforgalom idején értékesített képeslapok forintbevételeit. A portós, illetve az elégtelenül bérmentesített küldeményekből évente átlag ezer forintra tehető a portóbélyegben felragasztott és az általunk utólag beszedett díj. A küldemények bérmentesítését kézbesítés előtt mindig megvizsgáljuk. Az elmúlt évben 66 új tévékészülék-tulajdonost kértünk fel: rendezze bejelentési kötelezettségét a postahivatalban. Tessék csak szorozni, ez sem közömbös a postai bevételek szempontjából.

Nagy Gyula tavaly elvégezte Pécssett a postaforgalmi szakközépiskolát. A brigád többi tagja szemináriumokon, tanfolyamokon, állami iskolákban tanul. Két újításuk a Magyar Posta Központjában van elbírálás végett. Az egyik javaslatuk különösen „testhez álló”, az egyenruhák könnyen leszakadó gombjaira kínál megoldást.

Amikor reggel nyolcat üt az óra, az aznapra esedékes készpénzellátmányt átvették, pénztárcáik szabályosan a kézbesítőkáshoz rögzítve, megindul ki-ki a saját körzetébe. Munkájuk, akár egy jól sikerült fényképfelvétel előhívás után, becsületes képet ad a postáról. Ebben a minden munkanap ismétlődő rendszerben évek óta szinte hiba nélkül állják a versenyt. Itt, ebben a közegben, különösen a nyári fődényben nem is olyan könnyű az „ezerfejtű” ügyfelet kiszolgálni, mert szó szerint: sok nyelven kell érteniük, hogy munkájuk minden kényes igényt kielégítsen.

Pusztai Mihály

Megható és lelkesítő a hat-tíz éves kis olasz gyermekek béke-akarata, papírsárkányünnepi elhatározása, és az a tény, hogy hazánkba is eljuthatott egy ilyen torokszorogatóan szép üzenet.

A légkörök jó ismerői elmondták: talán ötvenévenként egyszer ha vannak olyan légköri viszonyok, hogy akkora távolságból a sok léggömb közül egy is a kapuvári kisgyermeké lehetett.

Igen ám, de ez így a titoknak csak az egyik fele. A másik megoldása akkor lesz az igazi, ha a kérdésnek megfelelően értesíteni tudjuk az üzenet útrabocsátóit, hogy vettük a békefelhívást, egyetértünk vele.

Tárcsáztuk a megadott telefonszámot... Hiába! Megint hívtuk, megint hiába. Nem bírtuk türelemmel. A postához fordultunk segítségért. Megkaptuk. Győr 1 postahivatal telefonközpontjának **Béke** szocialista brigáda nagy lelkesedéssel, igen nagy türelemmel mindent elkövetett, hogy a telefonálálka létrejöhesse. A rendezőben hol **Markó Istvánné**, hol **Pleier Zoltánné**, a kapcsolóasztaloknál hol **Hegyi Mariann**, hol **Vass Istvánné**, a tudakozóban pedig a szakszervezeti bizalmi: **Kaproncai Gáspárné** segített. Megható volt a türelmük és a kitartásuk. A nagyon terhelt nemzetközi telefonvonalak miatt még így is napok teltek el, mire sikerült összeköttetést teremtenünk a padovai telefonközpont tudakozójával, ahol a postásiskasszony, győri társnőhöz hasonlóan, készségesen segített. Megadta a négy iskola további telefonszámait. De ez sem volt elegendő. Az iskolák állandóan foglaltat jeleztek...

Az egyik reggel aztán végre sikerült!

A telefonközpont Béke brigádjának kitartó munkájában igen hűséges és türelmes partner volt **Soós Ernő** több nyelvet beszélő rokkantnyugdíjas nyelvatanár, aki több napon át órákig ült a telefon mellett, várva azokra a percekre, amikor segíthet a kapuvári kisdobosoknak és úttörőknek, és továbbíthatja a rábízott szóbeli üzenetet, amely így hangzik:

— „A papírsárkányünnep alkalmából a léggömbökön küldött békeüzenet Magyarországra is eljutott. Egy példánya a kapuvári Pátzay Pál Általános Iskola tanulóhoz került. Tanulóink és nevelőink egyetértének az üzenetben foglaltakkal. Erről levélben is örömmel tájékoztatjuk a négy iskola tanulóit, amennyiben pontos címet kapunk. A mi címünk...”

— És a telefonvonal másik végén a camposampieriói általános iskola titkára felkiáltott:

— Magyarországról beszélnek?! Nagyszerű! És éppen általános iskolások találták meg a mi kisgyermekünk békeüzenetét? Kitűnő! Mi sok léggömbbel röptettük világáig üzenetünket a béke és barátság nemzetközi éve alkalmából. Így akarunk kapcsolatot teremteni nemes szívű, jó lelkű emberekkel.

— Április 25-e nálunk iskolaszüneti nap: az iskolák közötti együttműködés és a kölcsönös kapcsolatteremtés napja. Miután ilyenkor már jó idő van, a kisgyermekek kimennek a határba, vidáman játszadoznak, örülnek a szabadságnak, a békének, és közben papírsárkányokat eregetnek. Innen van az elnevezés: „papírsárkányünnep”.

— Miután az ENSZ elhatározta, hogy az 1986-os esztendő a Béke Nemzetközi Éve, kicsinyeink ezúttal nem papírsárkányt eresztettek a levegőbe, hanem léggömbökkel békeüzenetet, küldtek szét a világba. Ezek közül jutott el önközhöz egy, és mi nagyon boldogok vagyunk, hogy jelentkeztek! Anál is inkább, mert önök az első külföldiek, akik vették az üzenetet és sikerült a visszajelzés is. Ha kisgyermekünk megtudják, útrakerelnek örömmükben a következő léggömbökkel...

Minden bizonnyal a kapuvári kisgyermek is így éreznek. A cím megvan. A levelezés, a barátkozás megindulhat egy kis piros léggömb nyomán, amely engedély, határsáv és útlevél nélkül lépte át három ország határát, hogy végre célba érhesse a béke és a barátság szép és szent üzenete.

Itt tartottam az írással, amikor megszólalt a telefonom. Soós Ernő jelentkezett és örömmel közölte:

— Tegnap este fölhívtam telefonon a camposampieriói tanács egyik dolgozóját, **Paolo Pozzob** tanácsos, és elmonda: jövőre Olaszország felszabadulásának a napján, a papírsárkányünnepén szeretettel látják vendégül a kapuvári Pátzay Pál Általános Iskola delegációját. Arra kéri a nevelőket és a kispajtásokat: vigyenek magukkal az iskola és a város történetéről könyveket. Majd ők is ajándékoznak ilyen okmányokat. A levelet izgatottan várják és azonnal válaszolnak.

Íme: ilyen egyszerű két iskola, két ország, két nemzet gyönyörű békebarátsága, ha mind a kettő nemes szívű és jó szándékú.

Sindulár Anna

Postásszemmel Koreában

Nemrég, egy IBUSZ-csoport tagjaként, Koreában jártam. Lehet, hogy a posta munkája iránti érdeklődésem foglalkozási ártalomnak tudható be, de már indulás előtt eltökéltem, hogy a lehető legtöbb információt próbálom majd megszerezni e távoli ország postájának működéséről. Tudásvágyammal azonban — mint később kiderült — bizony, kemény dióba ütköztem.

Szívesen megosztanám a 18 napos úton szerzett tapasztalataimat és élményeimet a Postás Dolgozó olvasóival, de ehhez a lap egész terjedelme is kevés lenne. Arról nem is beszélve, hogy egy alapvetően szakmai lap nem válhat hirtelen bedekkerré. Eredeti elképzelésemet, amely az adatok és a helyi sajátosságok minél behatásabb kifejtésére és megismerésére irányult, csak részben sikerült valóra váltanom. Ebben sok minden szerepet játszott.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság egész belső berendezkedése, lakosainak munkája és életstílusa, az idegenekkel szembeni tartózkodása és óvatossága — mind megannyi ok, amiért a kíváncsi utas hoppon maradhat. Számunkra, baráti, szocialista országból érkezett látogatók számára, sokszor túlzottnak tűnt ez a bizalmatlanság, de az egyidejű udvariasság és előzékeny kiszolgálás minden esetben lefegyverezett bennünket. A szörnyű háborúk dokumentumainak bemutatása során azután egyre inkább beláttuk, hogy a lakosságnak minden oka megvan arra, hogy az amerikaiakra vagy európaiakra emlékeztető fehér ember megjelenését ne fogadják kitörő örömmel.

Utaztunk Koreában autón, vonaton, autóbusszon, s ezek az utak maradandó élményt nyújtottak számunkra. A vidéki nagyvárosokba és a tengerpartra tett kirándulásokon ugyanis (egyetlen kivételtől eltekintve) meglehetősen rossz minőségű utakon haladtunk, alig 40-50 kilométeres sebességgel. A vonattal tett utazásunk alatt sem szenvedtünk a gyorsulástól. E tapasztalatok fényében nehezen hihető, hogy a főváros és a tőle mintegy 180 kilométer távolságra lévő Vonszan tengerparti kikötőváros között valóban naponta négyyszer fordulna a posta, ahogyan azt *Nema*, a tolmácsunk állította. A reggel feladott levél — szerinte — este tére a címzetté van. A véleményemet természetesen bölcsen megtartottam magamnak: Koreában a kételkedés udvariatlanságszámba megy.

A tárgyszerűséggel tehát nem sikerült randevűznöm, néhány képeslappal ellenben valamennyien találkoztunk. Ezért inkább egy-két érdekességet erről mesélek el. Az első meglepetés akkor ért bennünket, amikor a postabélyegeket akartuk a lapokra fölragasztani. A bélyegek háta enyvezetlen volt,

hiába nyalogattuk őket valami csodában reménykedve. A bélyegek — azon kívül, hogy a tortúra miatt szinte szétmálltak — semmiféle reakciót nem mutattak. Áruk mindössze 40 cson, így nagy veszteség senkit sem ért, ám a probléma továbbra is megoldást követelt. (Korea pénze a *von*, az apró neve *cson*, aránya a forinthez képest körülbelül 1:10-hez. A képeslapok ára 5 és 15 cson között változik, a levél bérmentesítése például Magyarországra 80 cson, tehát 7 forint.)

Az engedetlen bélyegek lázas kutatásra ösztönözték a magyar turistákat. Mindennel megpróbálkoztak: a cipőtalpvakaréktól az asztalról csent lágytojásig. A legkézenfekvőbb megoldás a teljes csőd határán jutott végre eszébe valakinek: a ragasztó- nak is ott kell valahol lennie, ahol a bélyeget árulják. És valóban! Némi mutogatás árán a sugárzó mosolyú eladólányok csak a pult alá nyúltak, s máris előkerült egy kisebb tégely. Eből aztán mindenki annyit kenehetett, amennyit csak akart. Volt, aki nagy igyekezetében valamennyi képeslapját sikeresen egy tömbbé ragasztotta, s kénytelen volt az egészet előlről kezdeni.

Egyik útítársam nem is egy, de egész albumra való bélyeget vásárolt, benne pazar blokkok és más koreai gyönyörűségek. Ezeket az albumokat ország- szerre emléktárgyként árulják a szállodákban, tartalmuk körülbelül 250 bélyegcsoda. Áruk 35-42 von, tehát körülbelül 320-400 forint. Barátunk öröme, amelyet a ritka szép állatokat, növényeket és keleti stílusú épületeket ábrázoló ingyen- ségek megszerzése okozott, hamarosan aggodalomba fordult. Meggyőződése volt ugyanis, hogy ezek akkor lesznek igazán értékesek, ha helyi postabélyegzővel látják el őket, s nem postatiszta állapotban menti haza a fiának. Tolmácsunk — rövid jelbeszéd után — készségesen elkalauzolt bennünket a legközelebbi postahivatalba.

Bevallom őszintén, a kétmillió lakosú fővárosban én csak ezt az egyetleneket láttam, bár ebben az is ludas lehet, hogy a postát semmi (számunkra érthető) megkülönböztető jelzéssel nem látják el, mint ahogyan az a képen is látható. Koreában nincs postakürt, helyi jellegzetességeként legfeljebb a kerékpáros levélgyűjtőt figyelhetjük meg a kép jobb sarkában. A fővárosban egyébként tilos kerékpárral közlekedni, ezt csak hivatalos megbízást teljesítő sze-nély teheti meg, mint például a levélhordó, vagy a vasúti csomagszállítást végző asszonyok, akik háromkerékű triciklin pedálözva teljesítik feladatukat. A kis postahivatal várakozó ügyfelei és tisztviselő hölgyei közötti megjelenésünk nem kis meglepetést keltett, különös kíváncságnak még inkább, ám a kérést igen gyorsan teljesítet-

ték. Készségesen lebélyegezték az album tartalmát.

Míg a szorgos pecsételés zajlott, az egyik sarokban különös építményt fedeztem fel. Egy színes kerámialapokkal borított, mintegy méteres oldalhosszúságú kockát. Felső lapjából egyetlen hengercske (vagy gyűrű) emelkedett ki. A sárgarézből készült műtűrön pedig valami sűrű mézga csillogott. A rejtély megfejtésére nem kellett sokáig várni. Az egyik helybéli, jókora csomagot cipelve, odalépett az emelvényhez, bele-mártotta ujját a ragacsba, aztán az apró kerék elfordulása közben ezt még többször megismé-telte. Az anyagot a csomagra kente, a feladóblankettát pedig rátapasztotta, majd az egyik ablakhoz lépett a megcímkézett pakkal. Mág sem tudok a titok mélyére hatolni, miért egyszerűbb ilyen ragasztómasinát építeni, mint enyvezett bélyegeket forgalomba hozni.

Kíváncsi voltam, igaz-e az a közszájon forgó híresztelés, hogy a lapok legfeljebb másfél-két hónappal utánunk érkeznek meg Koreából Magyarországra. Nos, nem igaz. Pontosan egy nappal hazaérkezésem után valamennyi befutott a címzetekhez, köztük az is, amelyet — szeretetből — saját magamnak adtam fel. Mondanom sem kell talán, mennyire örültem megható figyelmességemnek...

Es egy fél szó még a telefonról, minden földrészek postáinak rakoncátlan gyermekéről. Koreából viszonylag olcsón, körülbelül 100 forintos percenkénti díjért lehet Budapestre telefonálni. Nem áltam meg: kipróbáltam. Végére is, nem mindennap hallhatja az ember szeretteinek hangját 8000 kilométer távolságból. A szálló halljában éjfél tájban (magyar idő szerint délután 4 körül) lebonyolított másfél perces beszélgetés kapcsolására mindössze 20 percet kellett várnom. A hangminőség kiváló volt, mindent tökéletesen érteni lehetett. Azt viszont már kevésbé, hogy miért számláztak másnap reggelre körülbelül 700 forintnak megfelelő összeget. A tévedést sehogyan sem sikerült tisztázni, így hát valóban elmondhatom, hogy felülmúlhatatlan élményben volt részem. Ki tudja, mikor lesz újra alkalmam ilyen „olcsón” telefonálni?

A helyi beszélgetéseket a miénkkel azonos módon bonyolították le. Egyetlen különbség, hogy az első három szám után kicsit várni kell, ekkor jelentkez a körzeti vonal bűgö hangja, míg a következő három szám-jegy tárcsázására a hívott fél veszi fel a kagylót.

Én viszont ezennel leteszem a lantot, s ha megengedi a Kedves Olvasó, egy jó tanáccsal búcsúznék: ha tehetik, utazzanak el ebbe a távoli baráti és varázslatosan szép országba. Megéri.

Pintér Károly

Postahivatal? Az. Magamtól rá nem jöttem volna...

Milyen következményekkel jár egy halálos baleset?

Milyen következményekkel jár egy halálos baleset? Menyire sújtja azt a közösséget, amelyikben bekövetkezett? Erről a kérdéssről elsősorban az jut az eszünkbe, mi lett a hozzátartozókkal, és a közvetlen munkatársak mit éltek át. Arra már kevesebben gondolnak, hogy egy halálos baleset hosszú időre szinte megbélyegzi azt a nagyobb közösséget, amelyben ez előfordul, még ha az a kollektív büntetés sokszor jogos is. Ebbe a helyzetbe került ugyanis a Budapesti vidéki Postaigazgatóság, amelynek területén, pontosabban Vácott, 1985. január 3-án halálos baleset történt.

— Rettenő hideg volt — mondja. érthetően nem nagy lelkesedéssel a váci 1-es postahivatal vezetője, *Berecz József-né*. — Elromlott a gépkocsi Dejárnál, és a kocsisikérő, *Sándor László* behúzódtott melegezni a kocsmába, és ott iszogatott, amíg megjavították az autót. Hogy mennyit ivott, azt nem tudjuk, és hogy mennyire volt illuminált állapotban, azt sem. Tény, hogy mire elkészült a kocsis, ő is elkészült, beült a gépkocsivesztető mellé, ráhajolt a műszerfalra, és így aludt. Amikor beérkeztek Vádra, költöztették, és akkor vették észre, hogy már nem él. Kihívták a mentőket, akik megállapították, hogy fuladás okozta a halált. Mindany-

nyunkat megdöbbentett ez a tragédia, hiszen Sándor László víg kedélyű ember volt.

— Fröccsös bácsinak is hívták — szól közbe *Mundruczó Kornél*, a Buvig területi szak szervezeti bizottságának titkára.

— Nem tudom, lehet, hogy így hívták — feleli Berecz József-né. — De az bizonyos, hogy amikor alkalmanként szondáztuk, nem volt itálos. Kétségkívül mindig olyan kinézete volt, mintha részeg lett volna, és hangsúlyozom: soha nem bukkolt le. Nagyon sajnálom ezt az embert, rendesen dolgozott. A gondom most az, hogy mióta ez a tragédia megtörtént, az igazgatóság többi embere mint-hogyha engem vádolna, pedig én akkor még csak egy hónapja voltam megbízott vezető itt. Tudom, hogy azzal nem lehet fel-támasztani egy embert, hogy azóta új rendelkezéseket hoztam, de igyekszem meggátolni a hasonló eseteket. Elrendeltem a délutáni esetenkénti szondázást is, öt fegyelmet és öt írásbeli figyelmeztetést adtam az ideén. Ennek ellenére azt kell mondanom, hogy a nálam dolgozók nem iszákosak. A baj nem jár egyedül: emiatt nem lehetett a Buvig kiváló igazgatóság. (Nem csak emiatt; volt még két halálos baleset az igazgatóság területén. Szerk.)

„Veszélyes üzem”

	1981	1982	1983	1984	1985
Közlekedés	gyalog	28	15	19	31
	kerékpáron	24	13	18	9
	motorkerékpáron	12	15	7	8
	gépkocsin	2	1	2	—
Esés	5	2	9	6	7
Kutyaharapás	10	7	6	8	12
Egyéb	—	20	31	18	26
Összesen	81	73	92	80	98

Közben szól a telefon. Jelen-tik, hogy tegnap Dunakeszin két baleset történt.

— Szerencsére ezek nem súlyosak — mondja a hivatalvezető —, de már másodszor fordul elő, hogy később jelentik be a balesetet. Az egyik emberrel ugyanez megtörtént már egy évvel ezelőtt is. A másik motorkerékpárral felborult, de nem ő volt vétkes. Most úgy tűnhet, mintha a körzetünkben naponta előfordulnának balesetek. Pedig ez nem így van. Ennek ellenére azt kell mondanom, hogy nálunk a munkavédelem jó, mert az esetek többségében olyan, előre nem látható dolgok miatt történnek a bajok, amelyeket nemigen tudunk befolyásolni. Itt benn, a postán nemigen adódik veszélyhelyzet, in-

kább a kint dolgozó kollégáink kerülhetnek ilyen helyzetbe. Gondolja csak meg: a közúti forgalom egyre veszélyesebb. Kollégáink rendszeres munkavédelmi oktatásával, sőt újabb soron kívüli KRESZ-oktatással igyekszünk elejét venni a tagédiáknak.

Mundruczó Kornél területi titkár és dr. Sándor Mária, a munkaügyi és oktatási osztály vezetője kísért el egy kis ellenőrző körútra Pest megyében. A Buvig-hoz ugyanis négy megye, Pest, Fejér, Komárom és Nógrád megye tartozik, ötszáz-kilencvenhét postahivatalában, nyolc üzemében és az igazgatóság törzsben nyolcezer-háromszáz-an dolgoznak. A munkavédelemre a legutóbbi időben nyolcvanegymillió forintot köl-

töttek, és ami közvetve kihat a munkavédelemre: a négy megye területén a hatodik ötéves tervben háromszázhuszonöt-millió forintot fordítottak épületfenntartásra, amivel hozzájárultak a munkavédelem javításához.

Ezt ellenőrizendő indultunk tehát körútra Pest megyében, ahol mintegy háromezer-ötszáz postás dolgozik, de ahol — éppen Budapest vonzása miatt — a legnagyobb a munkaerő-vándorlás, és ennek következtében a gyengébb munkaerőket is föl kell venni, akik viszont kevésbé fegyelmezettek, így gyakrabban fordulhat elő velük baleset.

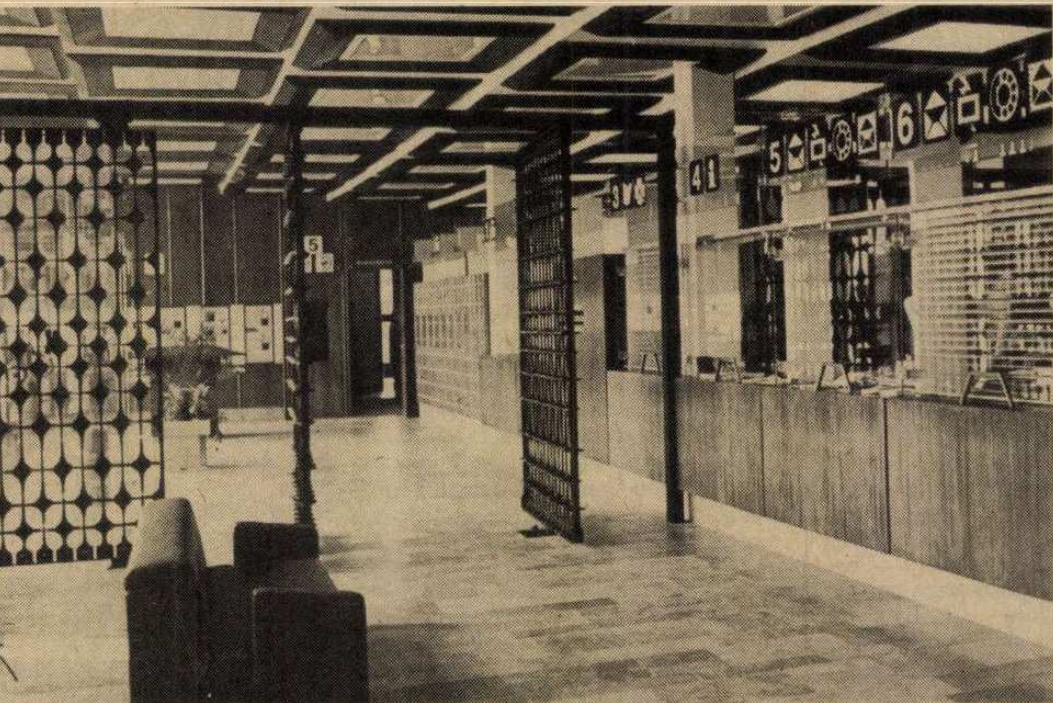
Míg első állomásunk, Göd felé megyünk, dr. Sándor Mária elmondja, hogy Göd 1 postahivatal negyedosztályú, és munkavédelmi szempontból átlagos veszélyességű. Itt ritkán fordul elő baleset.

— Volt egy régi kollégánk, aki felmérést végzett arról, hogy kiket hányszor haraptak meg a kutyák — mondja Mundruczó Kornél —, és azt állapította meg, hogy elsősorban nőket, és főleg a havi ciklus idején. Azt is elmesélte az öreg, hogy a kutyák nem szeretik a postásokat. Ebből a szempontból a helyzet azóta sem változott, sőt inkább romlott. 1985-ben például a négy megye területén 12 kutyaharapásos baleset történt.

Közben megérkeztünk az alsógödi postahivatalhoz, mely szép, világos, szinte jó belépni.

— Nálunk a munkavédelem elsőrendű kérdés — fogad *Szűcs Jánosné* hivatalvezető. — Szerencsére hosszú évek óta csak egy balesetünk volt: tavaly a jégben elcsúszott egy idős néni, ötvenkilenc éves, és megsérült a térd. Egy évig volt betegápolmányban. Képzelteti, mekkora kiesés volt. Egyesített kézbesítő a néni. A legrosszabbkor történt vele a baleset, alig tudtuk helyettesíteni. Tizenheten dolgozunk itt a hivatalban, negyedévente és a dolgozók belépésekor tartunk munkavédelmi oktatást. Nagy segítség, hogy a központból olyan írásos anyagokat kapunk, amelyek felhívják a figyelmünket a nemrégiben történt, leggyakoribb balesetekre. A legnagyobb veszélyben a kerékpárral dolgozók vannak.

Tavaly a pilisi postahivatalnál volt egy kerékpáros-baleset. Sajnos, a kézbesítő meghalt. Nyugodtan mondhatom, hogy a kézbesítők munkahelye, az utca, veszélyes üzem. Helyzetünket az is nehezíti, hogy ilyenkor nyáron, Göd lakossága ötezerrel a duplájára duzzad és ilyenkor, nyáron, Göd lakossága ingerlékenyebbek vagyunk,

Jó munkakörülmények és kellemes környezet a város múltját idéző, mégis korszerű helyiségekben

előfordul, hogy ki-kihagy a figyelmünk, és az utcán egy apró kis hiba sokszor végzetes lehet. Hogy mennyire megnő a munkánk, azt hadd illusztráljam azal, hogy amíg januárban 9 037 lapot adtunk el, májusban 16 071-et. Nem is beszélve a kézbesítendő levelek és az eladott értékpapírok növekedéséről. Tegnap például négyszáz levelezőlapot adtunk el. Itt a postahivatalban munkavédelmi szempontból nincs semmi rendellenesség, annál is inkább, mert két évvel ezelőtt, amikor felújították, a szakszervezet és a munkavédelem ebből a szempontból is ellenőrizte a kivitelezést. Csak egy baj van: a nagy forgalom miatt kezdjük kinőni a hivatalt. A kézbesítőszo-ba nagyon zsúfol. Ha egy ember betegápolmányban. Képzelteti, mekkora kiesés volt. Egyesített kézbesítő a néni. A legrosszabbkor történt vele a baleset, alig tudtuk helyettesíteni. Tizenheten dolgozunk itt a hivatalban, negyedévente és a dolgozók belépésekor tartunk munkavédelmi oktatást. Nagy segítség, hogy a központból olyan írásos anyagokat kapunk, amelyek felhívják a figyelmünket a nemrégiben történt, leggyakoribb balesetekre. A legnagyobb veszélyben a kerékpárral dolgozók vannak.

— Itt is bővíteni kellene a hivatalt — erősíti meg kollégáját már a felsógödi postahivatal vezetője, *Sándor Istváné*. — A postai előírásokat emiatt egyszerűen nem tudjuk megtartani. Nem tudjuk az épületek falát kitolni. Itt nemigen történik baleset. Két évvel ezelőtt volt egy hírlapárusom, aki nem a kijelölt galogátlóhelyen tolt a kerékpárt, szabálytalanul ment át, elesett, végül is üzemi balesetnek nyilvánították sérülését.

— Azt is írja meg, fordul felém *Kiss Béla* egyesített kézbesítő, hogy engem is megharapott Verőcén egy kutya. Csak azt nem tudom, miért engem választott ki az a dög. Egy csomó időt vesztettem miattja. Ez csak azért fordulhatott elő, mert a tulajdonos szabadon hagyta. És nem ő az egyetlen.

Negyven tétel — betéve

— Szóval a zsúfoltságot, az úti veszélyt és a kutyákat leszámítva munkavédelmi problé-

mánk nincs. Nyolc éve korszerűsítették ezt az épületet. Van itt mellettünk egy szolgálati lakás, amellyel bővíteni lehetne, de egyelőre nem tudni, átadják-e. Persze a korszerűsítés óta jobb helyzetben vagyunk, azóta van bent víz, női és férfimosdó, de a fokozódó forgalom miatt nagy szükségünk lenne arra a pluszterületre is. Ami engem személyesen illet, nekem öt évenként vizsgáznom kell munkavédelemből. Legutóbb negyven tételt kellett bemagolnom, és azt komolyan kellett venni, mert ha nem sikerül, felmentenek a hivatalvezetéstől. Vizsgám sikerült, és remélem, itt, a saját területemen is jól vizsgáztam, hiszen öt év alatt mindössze két baleset történt itt.

— Nekünk csak egy úti balesetünk volt — mondja már Szentendrén az 1-es postahivatal vezetője, *Kocsis Csaba*. — Sajnos, az utóbbi időben egyre többet hallani arról, hogy postásokat támadnak meg. Tavaly az egyik tizenhét éves kollégánk hazafelé menet egy sühanc le akarta teperni. Szegény

kiabált, ahogy a torkán kifért, így aztán a legrosszabtól megmenekült, de idegösszeroppánással egy-két hétig betegápolmányban volt. Ez úti balesetnek minősült. Nálunk is a kerékpárosok vannak főleg veszélyben. A hivatalon belül munkavédelmi problémák nincsenek. Az elektromos kisgépeket időnként ellenőrizzük, és a hírlappavilonokban is mindig megnézzük, hogy az érintésvédelem rendben van-e. Ha a durvaságot és az agresszivitást nézzük, az is lehet munkavédelmi szempontból veszélyes. Nemrégiben egyik kézbesítőt egy

felháborodott irástudatlan ügyfele vasvillával kergette meg. Szegénynek emlékeztetkijavítása volt: azt hitte, hogy nem kapta meg a nyugdíját, pedig azt már régen kézbesítettük. Itt, nálunk, a postán majdnem minden tevékenységet munkavédelmi előírás szabályoz. Ezeket az előírásokat ismertetjük a dolgozókkal. Hála istennek, említésre méltó balesetünk nem volt. A legveszélyesebb hely itt nálunk a távbeszélő-főközpont, ahol munkavédelemmel dolgozunk. De erről már beszéljen *Sugár Károly*, az AR-központ csoport-vezetője.

Belépés csak külön engedéllyel

A fiatal üzemmérnök bevezet a hatalmas gépterembe, ahol zúgás, kattogás fogad, három-ezer helyi és hatszáz helyközi vonal működik.

— Itt elektromos árammal dolgozunk — magyarázza lelkesen —, de a távbeszélőközpont csengetőárama nagyobb feszültségű, mint a postai szabványban előírt érintésvédelmi feszültség. A távbeszélőközpont törpefeszültséggel dolgozik, negyven voltalt. Ez nem veszélyes. De a mérésekhez felhasználható műszereket hálózatról üzemeltetjük, és mivel a központ legfőképpen fém-ből épült, vigyázni kell, nehogy a kétszáz-húsz voltos feszültség bejusson a szerkezetbe. A másik veszélyforrás az — mutat a magas létrára —, hogy ott fenn, a magasban igen nehéz kivenni az ötven-hatvan kilós tápegységet. De ki kell venni, mert fenn nem tudjuk javítani. És egyedül, mert ketten nem tudunk hozzáférni. Különösen az okoz veszélyt, főleg tűzvédelmi szempontból, hogy erős- és gyengeáramú vezetékek hálózatként be az egész terem. Ezért egyrészt vigyáznunk kell, hogy ne érintkezzenek egymással, másrészt mindig kéznél van három-négy gázzal oltó tűzoltó készülék. Itt az érintésvédelmi előírások nagyon szigorúak. Most már szerencsére jó a klímaberendezés itt, de más helyiségekben gyakran elromlik.

Közben átmegyünk a kábelrendező helyiségbe, ahol már rögzített, gurítható létrák vannak; ezekkel biztonságosabb a javítómunka.

— Itt erősáramú berendezések vannak — folytatja *Sugár Károly* —, ez pedig rettenetesen balesetveszélyes. Kint, a szabadban sok a légvezeték, és ha viharos idő van, belecaphat a villám. Most képzelje el: nagyban dolgoznak a berendezésen, és egyszer csak belecaphat a villám, és az itt, bennünket csap meg. Ezért villámvédőkkel láttuk el a berendezést, és zivataros időben természetesen nem dolgozunk. Ilyen villámcsapásos baleset előfordult már, szerencsére jó régen, és nem is nálunk.

Elmegyünk az akváriumszerű erősáramú gépterem előtt. *Sugár Károly* a bezárt ajtóra mutat:

— Ide csak kijelölt személy mehet be. Mi is csak akkor, ha tűz ütne ki. Tavaly egyszer volt itt egy kisebb tűz, de azt sikerült időben eloltanunk. Egy kondenzátor felrobbant. Szerencsénk volt, nem történt baleset.

Lemegyünk az akkumulátorhelyiségbe, ahol az akkuk szigorú, katonás rendben sorakoznak. Négy hónap óta nem takarították, mert a takarítással megbízott személy bevonult katonának, más pedig a terembe — éppen az életveszély miatt — nem léphet be. A negatív és a pozitív pólus kék és piros színnel van befestve.

— Ha ezt megfogná, szénné égne — ijesztget a fiatal mérnök. — De menjünk le a legveszélyesebb részbe, a dízelgépterembe! Itt egyetlen rossz mozdulat elég ahhoz, hogy felrobbanjon akár az egész posta, ezért itt csak szakképzett, postai tanfolyamot végzett ember dolgozhat. Ez ugyanolyan generátor, mint ami a város elektromos áramát előállítja, amit kapcsolóval lehet szabályozni. Éppen ezért az áramszünetekről előre értesítenek bennünket. Szerencsére, de nemcsak a szerencse, hanem a rendkívül szigorú előírások miatt is, eddig nem történt baleset.

Július 3-án szakszervezetünk elnöksége tárgyalta a Budapesti vidéki Postaigazgatóság munkavédelmi helyzetét. Megállapították, hogy a négy megye területén a munkavédelem megfelelő. De természetesen arra is felhívták a figyelmet, hogy tanulni kell, és le kell vonni a megfelelő tanulságokat a tragikus végű balesetekből, hiszen kellő figyelemmel, körültekintéssel, óvatossággal elkerülhetők lettek volna. Éppen ezért figyelmeztették a hivatalvezetőket, hogy a munkavédelmi oktatásokat a jövőben még komolyabban vegyék, hiszen nemcsak a Buvig hírnevéről, hanem emberéletekről is szó van.

Udvarhelyi András

A városképbe illő korszerű postahivatal Szentendrén

Új szempontok a művelődési bizottságoknak

Szakszervezetünk elnöksége nemrégiben tekintette át a postás művelődési bizottságok tevékenységét, s a Magyar Posta Központjával egyetértésben új határozatot fogadott el a további teendőkre. Ezek a bizottságok 1977-ben alakultak a különböző postaszerveknél, azért, hogy összehangolják az adott munkahelyen folyó közművelődési munkát, hogy szakszerű véleményükkel, javaslataikkal segítsenek a szakvezetőknek a munkahelyi művelődés irányításában.

A művelődési bizottságok alakítását a közművelődésről szóló 1976. V. számú törvény írja elő; létesítésükről az Országos Közművelődési Tanács és a SZOT elnöksége közösen határozott 1976-ban. Szakszervezetünk elnöksége a Magyar Posta vezérigazgatójával együtt jelölte meg a művelődési bizottságok létrehozására kötelezett postaszervek körét. Ennek értelmében 1977 áprilisában megalkult a Posta Művelődési Bizottsága, ezt követően a 10 igazgatóság és a kijelölt központi hivatalok, illetve üzemek bizottságai: az anyaghivatalnál, a javítóüzemnél, a POKMÚ-nál, a KHI-nál, a járműtelepen, a kábelüzemnél, a szociális hivatalnál, a KTH-nál és a PSZSZI-nél.

Az elnökség megállapította, hogy a bizottságok tevékenységének eredményeként hangsúlyosabb lett a dolgozók művelődésének ügye, egyértelművé vált a gazdasági vezetők felelőssége a dolgozók művelődéséért.

A bizottságokat általában 10-17 olyan személy alkotja, akik munkakörükből adódóan is segíteni tudják az eredményes működést. Tagjaik között tehát a szakma, a szakszervezet, a párt, a KISZ, a tudományos egyesületek, valamint a közművelődéssel és a sporttal foglalkozó szakembereket találjuk. Éves terv alapján dolgoznak, évente 2-5 alkalommal üléseznek.

A bizottságok élén a szakma és a szakszervezet képviselőiben két társelnök áll. A titkári teendőket 1984. december 31-ig a személyzeti vezetők látták el, ezt követően jellemzően a munkaügyi és oktatási osztályok helyettes vezetői kapták ezt a feladatot. Kivételt képeznek — sajnos, még nagyon csekély számban — azok a postaszervek, amelyeknél függetlenített közművelődési előadók töltik be ezt a tisztséget. Ilyen a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság és a Soproni Postaigazgatóság. A Soproni és a Budapest vidéki Postaigazgatóság — saját hatáskörben hozott döntéssel — megyei művelődési bizottságokat is működtet.

A munkát nehezítette az a tény, hogy a vizsgált időszakban a bizottságok tagjainak 50—80 százaléka kicserélődött nyugdíjazás, más munkakörbe helyezés vagy a postától való kiválás miatt.

A bizottságok rendszeresen megvitatták a tárgyévi közművelődési tevékenységet, a terv végrehajtását, és napirendre tűzték a művelődési munka

egy-egy részterületének vizsgálatát is. Ilyenek voltak például a szakmai, állami, illetve politikai oktatásra való beiskolázás összehangolása, a szocialista brigádok művelődése, a postás-értelmség helyzete, a számítástechnikai kultúra fejlesztése, az ifjúsági klubok tevékenységének színvonala, a tömegsport helyzete, a posta, illetve az igazgatóság muzeális értékeinek mentése, az idegennyelv-tanulási kedv alakulása, a művészetpropaganda hatása, a szakszervezeti és a műszaki könyvtárak munkája stb.

Annak, hogy az elnökség újra foglalkozott a művelődési bizottságok tevékenységével, két fontos oka van. Az egyik az, hogy az Országos Közművelődési Tanács a SZOT elnökségével közösen — a megváltozott gazdasági és társadalmi környezet hatását figyelembe véve — 1985 októberében új irányelvet adott ki; másik pedig az, hogy a Magyar Posta szervezeti rendje 1985 januárjától módosult. Éppen a megváltozott gazdasági környezet, valamint a posta egyre jobban kibontakozó belső demokratizmusa, a területek önállóságának fokozott növekedése azt követeli, hogy a művelődési bizottságok is rugalmasan alkalmazkodjanak az új helyzethez, tevékenységüket a munkahelyi művelődés érdemi szolgálatába állítva.

Valós igény, hogy a bizottságok tevékenységükkel válaszoljanak a munkával, a munkahelyi közérzettel kapcsolatos és a

dolgozók felüdülését szolgáló művelődési igényekre, szükségletekre. Fontos, hogy elősegítsék ezekben az igényekben a feltárását és kielégítését, s hogy erősítsék a postások öntevékenységen, aktivitásán alapuló művelődési formákat.

A korábbi szabályozással összehasonlítva a következő főbb változásokra hívjuk fel a figyelmet:

● Minden formális vonást elvetve hangsúlyozzuk, hogy a bizottságokban csak azok kapjanak helyet, akik főfoglalkozásukban vagy társadalmi munkában az oktatás, a művelődés kérdésével képesek érdemben foglalkozni.

● Míg az 1976-os alapdokumentumban pontosan megjelölték azoknak a középfokú postaszerveknek a körét, amelyeknél bizottságot kellett létrehozni, addig most létszám alapján (500 fő felett) javasoljuk működtetésüket.

● A művelődés tartalmának egészére kiható szerepe van a politikai műveltségnek, ezért a politikai képzés szervezeti és tartalmi kérdéseiben is jelentőssé válik a bizottságok szerepe.

Az elnökség a Magyar Posta Központjával egyetértésben ismételt megerősítette, hogy a művelődési bizottságok operatív feladatokat nem végeznek, továbbra is koordináló, véleményező és javaslattevő jogkörrel vannak felruházva.

Kovács Margit

Zenélőudvar a József nádor téren

A Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság központi épületében — az V. kerületi József nádor téren — június elején hangversenyre invitáló meghívó jelent meg. A dolgozók és az arra járók arról értesülhettek, hogy az épület udvarán június 19-én az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bartók Béla zenekara és egyetemi koncertzenekara ad hangversenyt.

Koncert a postán? — kérdezhetnék többen. Igen. Aki ugyanis már látta a frissen felújított, megújult, virágokkal díszített gyönyörű műemlék Hild-épületet és udvarát, az egyetért az ötlettel. A kétemeletes, kör-folyosós épület belső udvara szinte kínálja a lehetőséget.

A HPI törzsi szakszervezeti bizottságának lelkes szervezői — az esemény gazdái — nagyon készültek az alkalomra. Az előadás napjára minden a helyén volt. Egy nagy gond maradt csupán: Vajon a napok óta tartó zivataros időjárás elkerüli-e a környéket? Az időjárás megkegyelmezett, és kellemes nyári est volt. Az udvar délutánra koncertteremmé alakult át. Beállították a kórusdobogókat, a zenekar pultjait, felszerelték a reflektorokat és a nézőtér is kialakult.

Hét órakor megkezdődött a hangverseny. A HPI igazgatója, *Kövesdi Ferencné* megnyitójában elmondta, hogy az ünnepi alkalmat főképpen az szolgálja, hogy az igazgatóság most ünnepi megalakulásának első évfordulóját. Köszöntötte a közreműködőket és a közönséget, majd átadta a szót az együttes vezetőjének, egyben karnagyának.

Baross Gábor Liszt-díjas, érdemes művész megköszönte a meghívást és bemutatta a zenei együtteseket. Ő volt az est mű-

A közönség lelkesedése egyre nőtt, úgyhogy az együttest csak ráadás után engedték le a színpadról.

Már az első hangok után kiderült, hogy az udvarnak kiváló akusztikai adottságai vannak, ezt bizonyították a csengő-bongó megszólalások, a kristálytisza hangzatok. Jó volt itt énekelni, zenélni — mondták a fiatalok. Jövünk máskor is. A mosolyukból, a jó hangulatukból látszott, hogy ez így is van. A közönség egy kellemes nyári este élményével távozott. Várjuk, várjuk a folytatást.

Tóth Mária

Felügyelet, játék, testnevelés

Sportnapközi Pécsett

Mindig nagy gondot okoz a szülőknek, így a postás gondviselőknél is, hogy a nyári szünidő alatt hol helyezték el biztonságosan az iskolai napközit nélkülni kényszerülő gyermekeiket. Nem mindenhol akad vigyázó nagyszülő, kevés a gyermekprogram, az egyhangúságot hamar megunja a nebuló. Ezek áthidalására egymás után akadtak értelmes sportedzők, kiiregdedt sportolók, mindenre jó pénzért vállalkozók, akik busás haszonért hajlandók hetes, többhetes sportfoglalkozásra, ebédeltetéssel egybekötött egésznapos gyermekgondozásra. De nem kis összegért szerveztek ilyen programot sportegyesületek is. Emlékeztet, hogy a Postások Szakszer-

vezetének közbenjárására a Budapesti Postás Sport Egyesület volt az első, amely nem üzletet látott ebben, hanem a postás dolgozó szülő megsegítését. A Lumumba utcai impozáns pályán nyüzsgő postáscsémék között még a televízió is megszólaltatta *Somogyi Szabolcsot*, a Postások Szakszervezetének osztályvezetőjét és *Botyán Jánost*, a Postás SE elnökét, hogy miként lehet ilyen

napközit ilyen hihetetlen kis összegért megszervezni?

Ilyen előzmények és példa után a Pécsi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága és a Pécsi Postás SE, tömegsportbizottsága is gondolt egyet: itt van az SE gyönyörű pécsi sporttelepe. Ezen van két szép füves labdarúgópálya, vörösalakos atlétapálya, kézilabdapályák, tekepályák, öltözők, folyosók (rossz idő esetére). Miért ne vágnánk mi is bele ilyenbe — úgy tudva — első vidéki kezdeményezésként? Az étkeztetést az üzemi konyha elbírja, a két postáséterem a postásnebulókat bármikor fogadhatja. Most már csak arról volt szó, hogy mit szólnak ehhez a szakvezetők, és lesz-e elég jelentkező. A Pécsi Postaigazgatóság vezetősége, a dolgozó szülők érdekelt is képviselve, az első megkeresésre azonnal igent mondott. A pécsi hivatalok, postai üzemek szakszervezeti alapszervei pedig tucatjával szállították a jelentkezőket: lányokat, fiúkat, 6-tól 14 évesig.

Így aztán június 23-tól július 4-ig két turnusban (volt aki egy, volt aki két hetet igénybe véve) összesen 110 gyerekre napközben nem volt gondjuk a postászülőknek. Reggelente a postapalotánál négy lelkes postás társadalmi aktívá vett át a gyermekeket, kísérték őket a sportpályára. Itt bő program,

igazán sok játék, játékszer várta őket. Gumi- és igazi bőrlabdák, tollaslabdák, az öltözőkben társasjátékok stb. álltak rendelkezésükre. Futhattak, ugorhattak valódi atlétikai pályán. Délben jöhetett az ebéd, majd délután ugyanott a folytatás. De az órákra gondosan előre tervezett és szervezett alternatív napirend szerint nem okozott gondot az esetleges rossz idő sem.

Hogy a gyerek meg ne unja, a szervezők törődtek a változatossággal is. Így volt kirándulás a barlangjáról híres Abaligetre. Más alkalommal a mostanában nagyon népszerű Malomvölgybe. Azután elvitték őket a közismert orfűi tavakhoz. Nem maradt ki a romantikus Mecsek sem. Itt a Mandulás erdei tornapálya adott csemegét a fiataloknak. Elvitték egyik nap őket az akvárium-terráriumba, ahol filmvetítéssel és élőben mutatták be a vízi világ szépségeit. Ha az időjárás rászorította őket, akkor a postásklubban mindig rendelkezésükre állt a színes tévé délelőtti matinéja, vagy számos videokazetta.

Ha csak két hétre is, a szakszervezet és a sportegyesület lelkes aktívái megszabadították a postászülőket attól a kínzó gondtól, hogy mi legyen — miközben ők dolgoznak — a gyerekekkel. Délután fél 5. Ismét együtt a szülő és a gyermek.

Dr. Pazar Ferenc

Indiana Jones és a végzet temploma

A pozitív hősök kora lejárt. Így tartják az irodalomtörténészek, a filmkritikusok. Nincsenek hibátlan emberek — mondják — rettenthetetlen daliák.

Jókai idején még egy Berend Ivánnak, egy Szentirmay Rudolfnak megvolt a maga tábora, sőt az értük rajongó, finom lelkű olvasók készséggel el is hiték kalandjaikat, hitelesnek tartották létezésüket. Manapság — túl két világháborún — földhöz ragadtabbak lettünk. Tudjuk, hogy az ember jó és rossz egyszemélyben, s számtalan helyzetben — kevésbé veszélytelen helyzetben — megtanultuk, hogy a lovagok kora lejárt. Igen ám, de talán éppen ezért: s azért is, mert hiszünk — mi felnőttek is — a mese örökké élő hatalmában, lelkünk mélyén mégiscsak megkívánjuk a hőst, a bajnokot. Azt a rettenthetetlen valakit, aki küzd az igazságért, nem retten vissza a veszélytől, s minden bajból végül is kivágja magát.

Persze *Steven Spielberg*, a hollywoodi rendező mindezt jól tudja. Hívó és hitetlen is. Az ő mesebeli királyfija, bátor lovagja korunkban él — pontosabban a harmincas években, így eléggé közel van hozzánk ahhoz, hogy mainak tűnjék, és eléggé távol, hogy legendává váljon. Hősenek foglalkozása régész (vagyis tudós, aki a múlt rabja), de ugyanakkor vonzza és keresi a kalandokat, beköböli a világ térségeinek ropant távolságait. *Indiana Jones* — róla van szó — természetesen Spielberg, a rendező meg a forgatókönyvírók jóvoltából

magával ragad bennünket, és sohasem látott egzotikus tájakra visz bennünket, ahol a hihetetlen is hihetővé válik.

Az *Elveszett frigyláda fosztogatói* talán azért hatott, mert a jó szímatú rendező-producer-forgatókönyvíró Spielberg felfedezte azt az aranyigazságot, hogy minden felnőtt nézőben ott rejtőzik a gyermek, aki mi helyett elsötétül a nézőtér, hajlamos arra, hogy tátott szájjal bámulja a csodát, elhiggye a számúra készített mesét. Új filmje, *Indiana Jones újabb kalandja* feltehetően újra meg fogja tölteni a magyarországi mozikat is. A *Sugarlandi hajtóvadászat*, az *E. T.*, a *Harmadik típusú talákozások* és a *Cápa* készítője ugyanis — a fajta alkotó, aki nek a szakma fortélyai a kisujjában vannak. Most is robogó tempót diktál, remekül választja meg a helyszíneket, fordulatosan bonyolítja a cselekményt és visszaadja a hajdani hagyományos mozi varázsának rangját, illúzióját. A Kínából Indiába ívelő történet izgalmas, s akár hajdan a némafilmekben, állandóan izgulhatunk a rettenthetetlen *Indiana Jones* sorában, aki ezúttal egy kegyetlen szekta s gonosz főpapja ellen veszi fel a küzdelmet. A szerelmi vonal és a kedves gyermekhős sem hiányzik a sikert előidéző tényezők közül.

Steven Spielberg tehát valóban tudja, hogyan kell megfogni a nézőt, *Harrison Ford*, a címszereplő pedig eszményi megszemélyesítő mint intellektuális kalandor.

Ábel Péter

Ismét Debrecenben

Országos Postás Természetbarát Találkozó

Immár harmadik alkalommal adott otthont a Hajdúság fővárosa a már hagyományos Országos Postás Természetbarát Találkozónak. 24. alkalommal rendezték július 4–6. között a természetet, túrát, sportot szerető postás dolgozók és családtagjaik. A találkozó jelentőségét növelte, hogy Debrecen ebben az évben ünnepelte városá nyilvánításának 625. évfordulóját.

A szervezési és előkészítő munkák a tél derekán elkezdődtek. A rendezőbizottság — a tsz, a Postás SE és a Hajdú-Bihar Megyei Természetbarát Szövetség — színes, érdekes programokra tett javaslatot. Kíváncsian vártuk, milyen lesz az érdeklődés rendezvényeink iránt.

Határidő előtt 480 fő fizette be a szállást. Ahogy nőtt a jelentkezők száma, úgy jelentek meg az első gondok, hiszen a találkozó meghirdetésekor 420 résztvevőnek sikerült szállást foglalni.

A XXIV. országos postás természetbarát találkozót és a túravaserny Harangozó István, a területi szakszervezeti bizottság titkára nyitotta meg. Ezt követően a csapatvezetők fogadásán vettek részt. Itt történt a tájékoztató túravaserny sorsolása is.

A meghirdetett programok másnap reggel kezdődtek. 8 óra előtt a tíz kirándulóbusz is megtele, s elindultak úticéljaik felé. Legnépszerűbbnek a hortobágyi program bizonyult. A résztvevőket valószínűleg a nemzet-

Harangozó István tsz-titkár megnyitja a rendezvényt

közi lovasnapok programja vonzotta. Természetesen megtekintették a Páztormúzeumot, a körszint és a kilenclyukú hidat is.

Két programra mindössze heten, illetve nyolcan jelentkeztek. Ezeket az utakat is megszerveztük, kis buszokat béreltünk.

A nyíregyházi kirándulást választók a várossal, a Jós András-, valamint a falumúzeummal ismerkedtek, végül a sóstói gyógyfürdő hozott felüdülést a résztvevőknek.

A nyírbátori programon részt vevők a Báthori-múzeummal, a minorita és a református templommal ismerkedtek. Ebéd után Ó-fehértón a katolikus templomot, majd Vaján a Vay Ádám-múzeumot tekintették meg.

Szép útnak bizonyult Szatmár: Túristvándin a vízimalom, Tiszacsécsán a Mór-császár,

Szatmárcsékén a Kölcsey-emlékház és a kopjafás temető, valamint a Beregbe szervezett kirándulás is. Tákoson, Csarodán a református templom, Tarpán a helytörténeti múzeum, Vásárosnaményban a Tomcsányi-kúria.

A Karcagra látogatók a tájházat, a Győrffy István-múzeumot tekintették meg, végül a gyógyvízről híres Berekfürdőre látogattak.

A debreceni városnézést kérők a várossal, múzeumaival, műemlékeivel ismerkedtek meg, a programot a két éve átadott termálfürdőben zárták.

A tájékoztató túravasernyre 82 csapat nevezett, így az első csapatot már reggel 7 órakor elindították az Erdőpusztán levő tájháztól, a többiek öt perccel később követték egymást.

Az indulók nagy száma miatt a verseny két pályán zajlott, s a cél a Vekeri-tónál volt. A részt-

vevők 9 kilométert tettek meg, s az egyes állomásokon tájékoztató, elméleti és a természetjárással kapcsolatos kérdésekre adtak választ. A verseny a késő délutáni órákban fejeződött be, az ünnepélyes eredményhirdetés este maradt. Az első hat csapat tagjai értékes tárgyjutalomban részesültek.

Első helyen a Posta Építési Üzem 66. rajtszámú csapata végzett.

A túravasernyre alapított vándorserleget összesített eredménye alapján a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság nyerte 2200 ponttal.

A Szakszervezetek Hajdú-Bihar Megyei Tanácsa által felajánlott tiszteletdíjat a legnagyobb létszámmal részt vevő Posta Építési Üzem nyerte (100 fő).

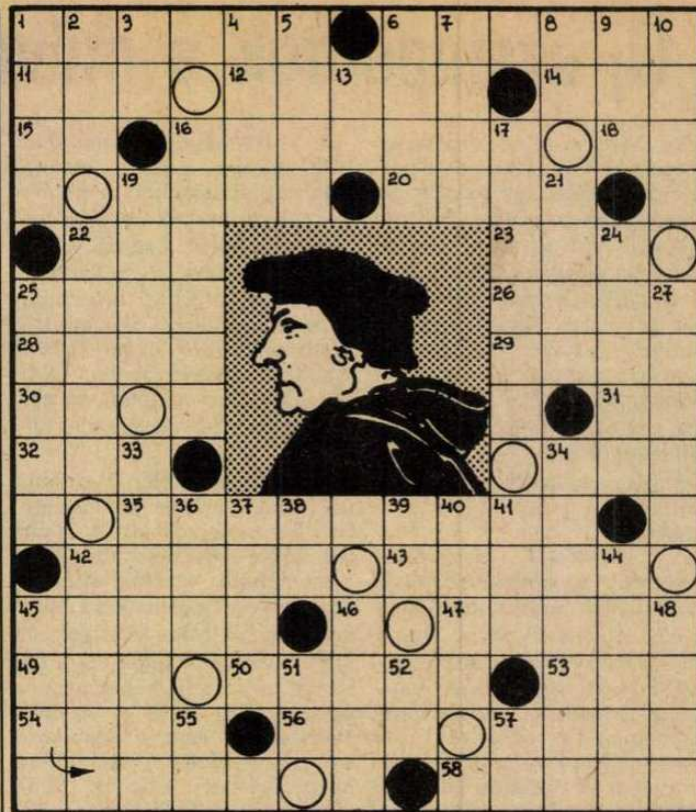
Eredményhirdetés után diszko várta az érdeklődőket.

A harmadik napra már a hazautazásra való készülődés, a búcsúzás nyomta rá a bélyegét. A délután indulók — szervezetten vagy egyénileg — Debrecen nevezetességeivel ismerkedtek.

Valamennyi résztvevő debreceni útikönyvet, valamint emlékszlót kapott, egyik oldalán a város címerével, a másik oldalon „XXIV. OPT” felirattal és a szakszervezet emblémájával.

Reméljük, hogy a találkozó jól szolgálta az együttlét és szórakozás örömeit, és a résztvevők újabb barátokat szereztek, s szép emlékekkel gazdagodva tértek haza.

Kozempel Zsuzsa

Háromszázötven évvel ezelőtt, július 12-én halt meg D. Erasmus, német-alföldi író, filológus, az európai humanizmus legkiemelkedőbb alakja. Keresztretjérvényünkben reá emlékezünk. Beküldendő a vízszintes 1., 6., 35., valamint a függőleges 24., 44. és 45.

VÍZSZINTES

1. Erasmus közmondásgyűjteményének címe. 6. Itt avatták doktorrá Erasmust. 11. A labdajátékok célja. 12. Hármassok. 14. Gyógyíthatatlan betegség. 15. Cipészszerszám. 16. Ésszerű. 18. Szolmizációs hang. 19. Borások használják. 20. Forma. 22. Bezárt ember. 23. Végtag. 25. A Dóra írója. 26. Ilyen folyóirat is van. 28. Porció. 29. Bizonyos mennyiség-e? 30. Helyrag. 31. Mutatószó közelre. 32. Idegen művészet. 34. Angol sör. 35. ... dicsérete. 42. Zolamű, névelővel. 43. Testvérvér. 45. A Szindbád írója. 47. Nem illik elfecsegni. 49. Oxigén, csavaró rugalmassági tényező és kén. 50. Görög piactér. 53. Amit fizetünk érte. 54. Papírra vet. 56. Időmérés. 57. Női becenév. 58. Melltű.

FÜGGŐLEGES

1. Kutyafajta. 2. Görög törzs. 3. Rangjelzés. 4. Postaszerv névbetűi (ford.). 5. Tolvajnyelv.

6. A kövérség egyik jele. 7. Levonja a következtetést. 8. Európai nép. 9. Vízigenyes növény. 10. Eszes. 13. Rómában kettő. 16. Zászló. 17. Konyhakerti növény. 19. Gépkocsimárka. 21. Bíró a mohamedánoknál. 22. Rádiós kutatás és mérés. 24. Itt telepedett le Erasmus. 25. Marokkó fővárosa. 27. Manapság gyakran emlegetett labdarúgó szakember. 33. Igazol. 34. Rábeszél. 36. Német fürdő. 37. Az egyik szülő. 38. Francia névelő. 39. Felkiáltószó. 40. Esetlen, ügyetlen. 41. Női becenév. 42. A Fogarasi havasokban eredő. Dunába ömlő folyó. 44. Erasmus nagy barátja. 45. Ifjú éveit itt töltötte Erasmus. 46. Szél a dalmát partokon. 48. ... János (grafikus). 51. Japán játék. 52. Helyrag. 55. Görög betű. 57. Tolla használ.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: augusztus 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Novgorod, Jakov, Barbárok, Kutuzov, Artamonovok, Volga és Oka.

Könyvtalványt nyertek: Ifj. Ecker Kálmán (Balassagyarmat), Horváth Lászlóné (Tatabánya), Lőrinczy Ildikó (Salgótarján), Pécsi Imre (Debrecen), Vad Balázsné (Körösszegapáti).

Emlékverseny Debrecenben

A területi szakszervezeti bizottság és a Postás Sportegyesület június 7-én rendezte meg a Gali Károly atlétikai emlékversenyt Debrecenben, amelyen 18 szakszervezeti bizottságtól több mint 150-en vettek részt. Egyhetes esős, hűvös idő után, ragyogó napsütésben került sor a versenyre, amelyen a következők győztek:

Nők:

100 méteres síkfutás: (52 induló) Köves Attiláné (Szolnok 2) 14,2 másodperc.

200 méteres síkfutás: (9 induló) Török Julianna (Nyíregyháza 1) 30,5 másodperc.

Távolugrás: (29 induló) Bartók Lászlóné (Nyíregyháza 2) 446 centiméter.

Magasugrás: (9 induló) Árvay Ágnes (Debrecen 2) 147 centiméter.

Súlylökés: (24 induló) Molnár Jánosné (Debrecen 15) 911 centiméter.

4 × 100 méteres váltó: (5 csapat) Nyíregyháza 1 (Bánszki, Kis Simonka, Petró, Török), 59,1 másodperc.

Férfiak:

400 méteres síkfutás: (17 induló) Papp Zsolt (Debrecen Posta Oktatási Központ) 61,6 másodperc.

1500 méteres síkfutás: (11 induló) Retkes Tibor (Szolnok 2) 4:27,9 másodperc.

3000 méteres gyaloglás: (6 induló) Szabó Imre (Berettyóújfal) 19:40,3 perc.

Távolugrás: (28 induló) Bartók László (Nyíregyháza Szállítási Üzem) 160 centiméter.

Súlylökés: (17 induló) Lórencz Gábor (Nyírbátor) 1218 centiméter.

4 × 100 méteres váltó: (3 csapat) Mátészalka 1 (Lakatos, Papp, Balogh, Hudák) 51,0 másodperc.

K. Zs.

Az összetett verseny győztese, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság csapata

A bátrak sportja — például a repülés

Írásos dokumentumok 1928-ban emlékeznek meg először a postás repülőszakosztály létezéséről. Sőt arról is tudunk, hogy a felszabadulás után még jó néhány évig használták a postán a repülőket belső küldemények továbbítására. A vasúti és közúti közlekedés fejlődése, a más irányú közlekedéspolitikai koncepció azonban fokozatosan kiszorította a postai szállítástól a kis gépeket.

Maradt tehát az MHSZ Postás Repülő és Ejtőernyős Klub, amelyben elsőrendű feladatát vált a fiatalok képzése, a honvédség és a polgári repülés utánpótlásának felnevelése csakúgy, mint az ország húsz másik repülőklubjában.

A tagság ma két szakosztályba tömörül. A vitorlázó szakosztályban 86-an, az ejtőernyősöké 56-an vannak. A klub vezetői azonban számon tartják azt a 40-50 pártoló tagot is, akik ma már nem repülnek, de rendszeresen visszajárnak az újak közé, tanácsokkal és más formában is segítik a munkát.

A klubnak a gépeket és más szükséges eszközöket az MHSZ adja, a posta pedig jelentős anyagi támogatást nyújt.

Bár van a tagok között olyan, aki civilben postai foglalkozást űz, egészében mégis kevés a postás, a postászülő gyermeke. Pedig a sportolás mellett az ide jövő gyerek gyakorlatilag hivatást választ. Ha végigjárja a képzés összes állomásait, és ha

megfelel a szigorú orvosi, egészségügyi követelményeknek, akkor pilóta lehet. A postások klubjában is sportolt, gyakorolt egykor jó néhány későbbi hivatásos pilóta.

Az utánpótlás-nevelés nemes feladata mellett a teljesítménynek is fontos szerepe van a klub munkájában. A repülőszakosztály tagja az a Bolla Mária, aki tavalyelőtt második, tavaly harmadik helyet szerzett a női Európa-bajnokságon. Az ejtőernyősöket pedig négyen is képviselik a nemzetközi mezőnyben magyar válogatottként.

A postás repülő- és ejtőernyős klub vezetősége az utóbbi időben egyre jobban rátalál a postához visszavezető útra. Nagyobb propagandát terveznek

postán belül is, erősebb kapcsolatokat építenek ki az üzemek KISZ-szervezeteivel, hogy több postásfiatal kerüljön tagjaik sorába.

Idén is várják a fiatalok jelentkezését a Benczúr utcai művelődési házban levő klubteremben vagy a dunakeszi repülőtéren. Az újonnan felvettek szeptembertől három hónapos elméleti kiképzésen vesznek részt, és ha az orvosi vélemény megerősíti, jövő tavasszal már szellők szárnyán vitorlázhatnak, ejtőernyőzhetnek.

És hogy csak az egészséges életmódot folytató és bátor fiatalokat és lányokat várják? Hiszen ez természetes ...

Zimmermann Ottó

